

TOURISM ECONOMIC

รายงานภาวะเศรษฐกิจการท่องเที่ยว **REVIEW**

ฉบับที่ 1 ปี 2562

SAFETY TOURISM

ท่องเที่ยวปลอดภัย +

สถานการณ์การท่องเที่ยวของประเทศไทย
ไตรมาส 1/2562 และไตรมาส 2/2562

TOURISM **ECONOMIC**

รายงานภาวะเศรษฐกิจการท่องเที่ยว **REVIEW**

วันนี้เราคนไทยต้อง
ต้อนรับนักท่องเที่ยว
ให้ดีที่สุด และสิ่งที่จะทำให้เขามั่นใจที่สุดก็คือ
เขาต้องรู้สึกปลอดภัย
ในการเดินทางมาท่องเที่ยวบ้านเรา ”

นายพิพัฒน์ รัชกิจประการ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

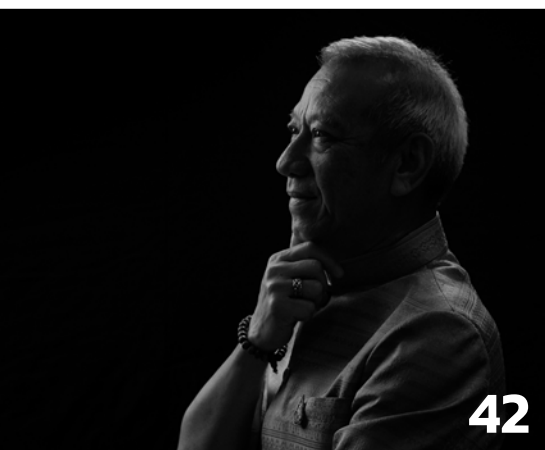

4

12

42

สารบัญ

ฉบับที่ 1 ปี 2562

4 สถานการณ์การท่องเที่ยวโลก

- 5 สรุปสถานการณ์การท่องเที่ยวโลกในปีที่ผ่านมา (2561)
- 7 สถานการณ์การท่องเที่ยวโลกในช่วง 6 เดือนแรกของปี 2562
- 10 ผลจากสงครามการค้า (Trade War) ระหว่างสหรัฐอเมริกา-จีน ต่อเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวโลก

12 สถานการณ์การท่องเที่ยวไทยที่สำคัญ

- 12 สถานการณ์การท่องเที่ยวของชาวต่างชาติในประเทศไทยในช่วง 6 เดือนแรกของ ปี 2562
- 20 สรุปสถานการณ์การท่องเที่ยวภายในประเทศ ไตรมาส 1/2562 และไตรมาส 2/2562

22 การบริหารความเสี่ยงด้านการท่องเที่ยว

- 22 ความสำคัญของการท่องเที่ยว
- 23 วิฤตการณ์ที่กระทบต่อการท่องเที่ยว
- 25 การบริหารความเสี่ยงด้านการท่องเที่ยวไทย
- 28 การบริหารความเสี่ยงเพื่อความยั่งยืนของการท่องเที่ยวไทย

29 ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวกับความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของไทย

- 30 นิยามของคำว่า “ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว”
- 37 กลไกหลักของภาครัฐในการดำเนินงานด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว
- 40 การบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน

42 สัมภาษณ์พิเศษ

- 42 ‘นายพิพัฒน์ รัชกิจประการ’ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
- 46 ‘นายชัชชาติ ตรีชู’ ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
- 49 ผลกระทบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ

คณะที่ปรึกษา

นายพิพัฒน์ รัชกิจประการ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยว
และกีฬา

นายโชติ ตรีชู
ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

นายอนันต์ วงศ์เบญจรัตน์
รองปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

บรรณาธิการอำนวยการ

นายอนันต์ วงศ์เบญจรัตน์
รองปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

กองบรรณาธิการ

นางสาววิภารัตน์ ธาราธิราช
ผู้อำนวยการกองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา
และทีมงานกลุ่มสารสนเทศเศรษฐกิจ
การท่องเที่ยวและกีฬา

จัดทำโดย

สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
เลขที่ 4 ถนนราชดำเนินนอก แขวงวัดโสมนัส
เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพฯ 10100

บรรณาธิการแถลง

รายงานภาวะเศรษฐกิจการท่องเที่ยวฉบับแรกของปี 2562 มาพร้อมกับข่าวดีของสถานการณ์การท่องเที่ยวโลกที่ยังคงเติบโตอย่างต่อเนื่องทั้งในปีที่ผ่านมา (ปี 2561) ที่เติบโตร้อยละ 5.6 และในช่วง 6 เดือนแรกของปี 2562 ที่เติบโตกว่าร้อยละ 4 อย่างไรก็ตาม สำหรับสถานการณ์ด้านการท่องเที่ยวของไทยในช่วง 6 เดือนแรกของปี 2562 อาจจะมีการชะลอตัวไปบ้าง โดยนักท่องเที่ยวต่างชาติมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.77 ต่ำกว่าช่วงเวลาเดียวกันในระยะ 2-3 ปีที่ผ่านมา ก่อให้เกิดรายได้จากการท่องเที่ยว 1.02 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันในปี 2561 เพียงร้อยละ 0.94 ซึ่งมาจากผลกระทบจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศที่ส่งผลให้เกิดการขยายตัวน้อยลงของภาคการท่องเที่ยว ได้แก่ การลดลงของจำนวนนักท่องเที่ยวจีนที่สืบเนื่องจากสงครามการค้ากับสหรัฐอเมริกา ความกังวลในประเด็นความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยวของไทย จากเหตุการณ์อุบัติเหตุทางเรือที่จังหวัดภูเก็ตเมื่อปีที่ผ่านมา รวมถึง เหตุการณ์ประท้วงรุนแรงถึงขั้นปิดสนามบินในฮ่องกง ภาวะเศรษฐกิจในยุโรปและหลายประเทศที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาสงครามการค้าระหว่างสหรัฐอเมริกาและจีน ความไม่แน่นอนของ Brexit และค่าเงินบาทที่มีการแข็งค่าขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ในขณะที่ภาคการท่องเที่ยวภายในประเทศในช่วง 6 เดือนแรกของปี 2562 มีชาวไทยท่องเที่ยวภายในประเทศจำนวน 76 ล้านคน-ครั้ง เพิ่มขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมาร้อยละ 2.6 แต่ก่อให้เกิด

รายได้ให้กับประเทศจำนวน 5.36 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันร้อยละ 5.32 มาจากปัจจัยเสริมจากการมีวันหยุดราชการเพิ่มขึ้น มีความมั่นใจในด้านการเมืองภายในประเทศภายหลังจากการเลือกตั้ง มีการดำเนินมาตรการในการนำค่าใช้จ่ายจากการท่องเที่ยวมาลดหย่อนภาษี รวมทั้งการดำเนินการส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองรองจากทุกภาคส่วน

สำหรับบทความในรายงานภาวะเศรษฐกิจการท่องเที่ยวฉบับนี้ เป็นการนำเสนอเรื่องที่เป็นประเด็นนโยบายเร่งด่วนของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (นายพิพัฒน์ รัชกิจประการ) ที่ให้ความสำคัญของการสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยวในด้านความปลอดภัย ประกอบด้วย (1) ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว กับความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของไทย และ (2) การบริหารความเสี่ยงด้านการท่องเที่ยวกับความยั่งยืนของการท่องเที่ยวไทย โดยมีการจัดทำข้อมูลปฐมภูมิจากการสำรวมนักท่องเที่ยวต่างชาติและผู้ที่เกี่ยวข้องและรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิประกอบการนำเสนอบทความดังกล่าว

สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาหวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานภาวะเศรษฐกิจการท่องเที่ยวรายไตรมาสจะเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจทุกท่าน หากมีข้อติชมประการใด กองบรรณาธิการยินดี และพร้อมที่จะรับฟังเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขให้เกิดความสมบูรณ์มากขึ้น

สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

สถานการณ์ การท่องเที่ยวโลก

สรุปสถานการณ์ การท่องเที่ยวโลก ในปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2561)

องค์การการท่องเที่ยวโลก (United Nation of World Tourism Organization: UNWTO) ได้จัดทำรายงานสรุปสถานการณ์การท่องเที่ยวโลกปี 2561 ระบุว่า การท่องเที่ยวยังคงมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจโลก เนื่องจากการเติบโตของรายได้จากการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวมีการเติบโตในอัตราที่สูงกว่าการเติบโตของเศรษฐกิจโลก และเติบโตสูงต่อเนื่องเป็นปีที่ 9 โดยในปี 2561 นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศเดินทางทั่วโลกมีจำนวนสูงถึง 1.4 พันล้านคน ขยายตัวร้อยละ 5.6 จากปีที่ผ่านมา แต่เป็นการเติบโตที่ชะลอตัวจากปี 2560 ที่ขยายตัวสูงถึงร้อยละ 7 จากการฟื้นตัวของธุรกิจ และอียิปต์ นอกจากนี้ การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวทั่วโลกยังสร้างรายได้จากการส่งออกภาคบริการที่เกิดจากการท่องเที่ยวสูงถึง 1.7 ล้านล้านเหรียญสหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 4.4 จากปีที่ผ่านมา

ภูมิภาคยุโรปยังคงครองความนิยมจากนักท่องเที่ยว

ในปี 2561 ภูมิภาคยุโรปมีนักท่องเที่ยวไปเยือนมากที่สุด จำนวน 700 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 50.7 ของจำนวนนักท่องเที่ยวทั่วโลก รองลงมา ได้แก่ ประเทศในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก (343 ล้านคน) คิดเป็นร้อยละ 27.8 ของจำนวนนักท่องเที่ยวทั่วโลก ภูมิภาคอเมริกา (217 ล้านคน) คิดเป็นสัดส่วน ร้อยละ 15.4 ของจำนวนนักท่องเที่ยวทั่วโลก และส่วนที่เหลือ ได้แก่ ภูมิภาคแอฟริกา (67 ล้านคน) และภูมิภาคตะวันออกกลาง (60 ล้านคน) คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 4.8 และ 4.3 ของนักท่องเที่ยวทั่วโลกตามลำดับ ซึ่งถือว่าน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับภูมิภาคอื่น ๆ สำหรับในด้านการขอวีซ่า พบว่า ภูมิภาคที่นักท่องเที่ยวขยายตัวสูงสุด คือ ภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก ขยายตัวร้อยละ 7.3 ตามลำดับ การขยายตัวของนักท่องเที่ยวในภูมิภาคเอเชียใต้ รองลงมาได้แก่ ภูมิภาคแอฟริกา (ขยายตัวร้อยละ 7.0) ภูมิภาคยุโรป (ขยายตัวร้อยละ 5.5) ภูมิภาคตะวันออกกลาง (ขยายตัวร้อยละ 4.7) และ ภูมิภาคอเมริกา (ขยายตัวร้อยละ 2.3) ตามลำดับ

รายได้จากการท่องเที่ยวของโลกขยายตัวชะลอลง

ในด้านรายได้ที่เกิดจากการท่องเที่ยว ในปี 2561 การท่องเที่ยวทั่วโลกสร้างรายได้กว่า 1,451 พันล้านเหรียญสหรัฐ โดยภูมิภาคที่มีรายได้จากการท่องเที่ยวสูงสุด คือ ภูมิภาคยุโรป (570 พันล้านเหรียญสหรัฐ) รองลงมา ได้แก่ ภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก (435 พันล้านเหรียญสหรัฐ) ภูมิภาคอเมริกา (333 พันล้านเหรียญสหรัฐ) ภูมิภาคตะวันออกกลาง (73 พันล้านเหรียญสหรัฐ) และ

แอฟริกา (38 พันล้านเหรียญสหรัฐ) ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาพบว่า รายได้จากการท่องเที่ยวขยายตัวร้อยละ 4.4 ชะลอตัวจากปี 2560 ที่ขยายตัวร้อยละ 5.2 ตามทิศทางของจำนวนนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาประเทศที่มีรายได้จากการท่องเที่ยวสูงสุด 25 อันดับแรกในปี 2561 พบว่า มีเพียง 7 ประเทศ ที่มีรายได้จากการท่องเที่ยวขยายตัวในอัตราที่สูงกว่าในปี 2560 ได้แก่ สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น ฮังการี สาธารณรัฐประชาชนจีน ออสเตรีย และสวิตเซอร์แลนด์ ซึ่งประเทศเหล่านี้ล้วนเป็นประเทศที่มีการเติบโตของจำนวนนักท่องเที่ยวในปี 2561 ในอัตราที่สูงมากจนสามารถสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นมาก

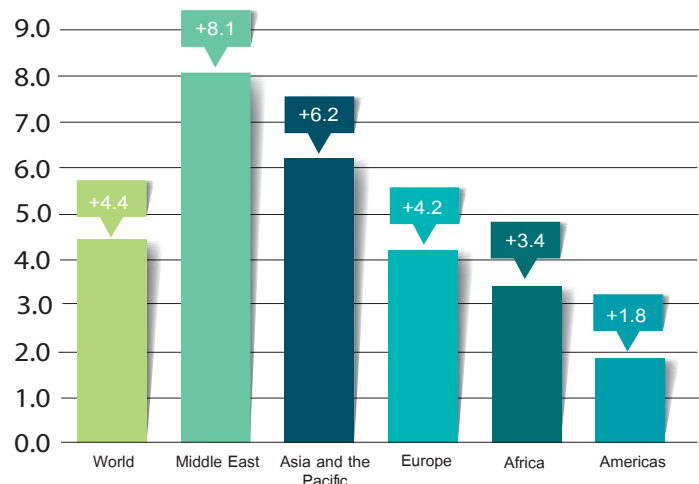
การท่องเที่ยวโลกขยายตัวจากปัจจัยด้านเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดิจิทัล และการอำนวยความสะดวกด้านการตรวจลงตราหรือวีซ่า

ปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานการณ์การท่องเที่ยวโลกในปี 2561 มีหลายปัจจัย โดยปัจจัยบวก ได้แก่ สภาพเศรษฐกิจโลกที่ขยายตัวอย่างต่อเนื่องในระดับใกล้เคียงกับปีก่อนหน้า การทรงตัวของอัตราแลกเปลี่ยน และอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำ สำหรับในด้านต้นทุนทางการท่องเที่ยวพบว่า ค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวมีแนวโน้มลดลงจากราคาน้ำมันที่ค่อนข้างคงที่ การเชื่อมโยงเส้นทางบินระหว่างประเทศ และการใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อช่วยเพิ่มทางเลือกและความสะดวกในการจัดเตรียมแผนการท่องเที่ยว นอกจากนี้ ประเทศต่าง ๆ หันมาใช้มาตรการอำนวยความสะดวกด้านการตรวจลงตราหรือวีซ่า เพื่อดึงดูดและกระตุ้นการท่องเที่ยว ทั้งในรูปแบบของการจัดทำ e-Visas และ Visas on Arrival (VoA) แทนการใช้วีซ่าแบบเดิม รวมถึงการออกมาตรการผ่อนปรนค่าธรรมเนียมหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมวีซ่าให้กับนักท่องเที่ยวต่างชาติมากขึ้น

สำหรับปัจจัยลบที่ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวโลกที่สำคัญ ได้แก่ สงครามการค้า (Trade War) ระหว่างสหรัฐอเมริกาและจีนที่เริ่มมาตั้งแต่เดือนมีนาคม 2561 และมีแนวโน้มที่จะยืดเยื้อต่อเนื่องอีก เช่นเดียวกับเหตุการณ์ประท้วงในฮ่องกงที่เริ่มมาตั้งแต่เดือนมีนาคม 2562 ซึ่งรุนแรงถึงขั้นปิดสนามบิน รวมถึงการถอนตัวของอังกฤษออกจากสหภาพยุโรป (Brexit) ที่ยังคงเลื่อนออกไปอีก ตลอดจนปัญหาการเมืองภายในภูมิภาคและความขัดแย้งทางการเมืองในประเทศที่เกิดขึ้นให้เห็นได้หลายพื้นที่ของโลก

International Tourist Arrival January-June 2019

% Change(Y-o-Y)

สถานการณ์การท่องเที่ยวโลก ในช่วง 6 เดือนแรกของปี พ.ศ. 2562

องค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติ (UNWTO) ได้จัดทำรายงานสถานการณ์การท่องเที่ยวโลก (World Tourism Barometer) เดือนมกราคม - มิถุนายน 2562 โดยระบุว่า มีนักท่องเที่ยวทั่วโลกเดินทางระหว่างประเทศ ในช่วงดังกล่าวจำนวน 671 ล้านคน มากกว่าช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมาจำนวน 29 ล้านคน หรือคิดเป็นอัตราการขยายตัวที่ร้อยละ 4.4 จากช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยภูมิภาคตะวันออกกลางมีนักท่องเที่ยวขยายตัวสูงสุด และภูมิภาคแอฟริกาขยายตัวต่ำสุด

ภูมิภาคตะวันออกกลาง นักท่องเที่ยวขยายตัวสูงเป็นอันดับ 1

โดยขยายตัวร้อยละ 8.1 จากการใช้มาตรการด้านวีซ่า การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในหลายประเทศของภูมิภาคตะวันออกกลาง โดยเฉพาะ ซาอุดีอาระเบียที่นักท่องเที่ยวขยายตัวสูงถึงร้อยละ 11.5 จากช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา จากการค้ามาตรการต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยว เช่น การอำนวยความสะดวกด้านการตรวจลงตรา (วีซ่า) และการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ เช่น การสร้างรถไฟความเร็วสูง การสร้างสวนสนุกระดับนานาชาติแห่งแรก ชื่อ Six Flags ภายใต้โครงการ Qiddiyah เป็นต้น

ภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก นักท่องเที่ยวขยายตัวสูง

เป็นอันดับ 2 โดยขยายตัวร้อยละ 6.2 จากช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยนักท่องเที่ยวจีนเป็นแรงผลักดันสำคัญของการเติบโตของนักท่องเที่ยวในภูมิภาค ทั้งนี้ แม้ว่าเศรษฐกิจจีนจะได้รับผลกระทบจากสงครามการค้าจีน-สหรัฐฯ และค่าเงินหยวนที่อ่อนค่าลง

แต่นักท่องเที่ยวจีนยังคงเดินทางท่องเที่ยวในภูมิภาคเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 14 จากช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา สำหรับประเทศในภูมิภาคนี้ที่ขยายตัวสูงสุด คือ เมียนมา และมัลดีฟส์ ที่ขยายตัวร้อยละ 35.6 และ 17.6 จากช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา ตามการขยายตัวของนักท่องเที่ยวกลุ่มต่าง ๆ โดยเฉพาะจีน สำหรับประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้พบว่า โดยภาพรวมขยายตัวร้อยละ 5.2 จากช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา ตามการขยายตัวของนักท่องเที่ยวทุกประเทศ อย่างไรก็ตาม พบว่า ประเด็นด้านการก่อการร้าย และการขัดแย้งภายในภูมิภาค เป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยว เช่น การวางระเบิดในศรีลังกาในช่วงเทศกาลอีสเตอร์ และความตึงเครียดทางการเมืองระหว่างจีนและออสเตรเลีย เป็นต้น

ภูมิภาคยุโรป นักท่องเที่ยวขยายตัว

ร้อยละ 4.2 จากช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา จากการท่องเที่ยวภายในภูมิภาคที่เพิ่มขึ้นจากภาวะเศรษฐกิจที่ชะลอตัว และสภาพอากาศในยุโรปที่ค่อนข้างร้อนในปีนี้ ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคต่าง ๆ มาท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น เช่น จากสหรัฐอเมริกา จีน ญี่ปุ่น และกลุ่มตะวันออกกลาง เป็นต้น โดยภูมิภาคยุโรปกลางและยุโรปตะวันออกมีนักท่องเที่ยวขยายตัวสูงสุด เท่ากับร้อยละ 6.4 จากช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยมาตรการที่นำมาใช้เพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยว ได้แก่ การอำนวยความสะดวกด้านการตรวจลงตรา (วีซ่า) โดยการยกเว้นค่าธรรมเนียมวีซ่าให้กับนักท่องเที่ยวจีน

ภูมิภาคแอฟริกา นักท่องเที่ยวขยายตัวร้อยละ 3.4

จากการขยายตัวของนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวรอง เช่น ตูนิเซีย จากการดำเนินการมาตรการเพื่อแก้ไขปัญหาด้านความปลอดภัยและการเชื่อมโยงเส้นทางการบินกับต่างประเทศ และเชลล์จากการเชื่อมโยงเส้นทางการบิน และเส้นทางการเดินเรือสำราญ (Cruise) เป็นต้น

ภูมิภาคอเมริกา นักท่องเที่ยวขยายตัวร้อยละ 1.8

จากช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา ตามการขยายตัวของนักท่องเที่ยวในภูมิภาคแคริบเบียนที่ฟื้นตัวภายหลังจากพายุเฮอริเคนเออร์มา และมาเรีย ในปี 2560 และอเมริกาเหนือ มาจากการขยายตัวของนักท่องเที่ยวเม็กซิโก และแคนาดา โดยเม็กซิโกได้ใช้ดิจิทัลมาเก็ตติ้งเป็นเครื่องมือในการกระตุ้นการท่องเที่ยว ผ่านการจัดทำแพลตฟอร์มดิจิทัลด้านการท่องเที่ยวอย่าง VisitMexico

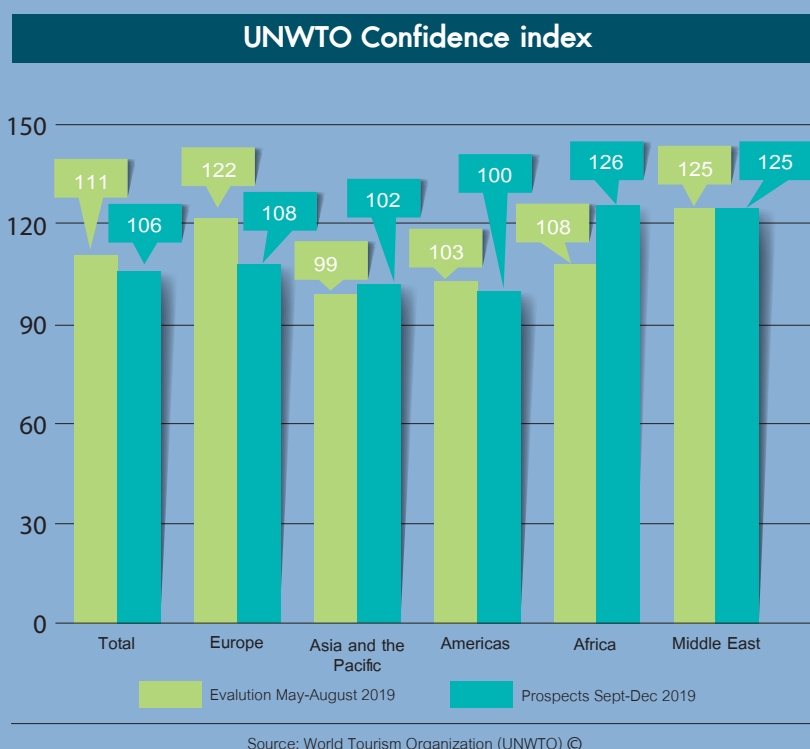
คาดการณ์การท่องเที่ยวโลกในช่วงเดือนกันยายน - ธันวาคม ของปี 2562 จะชะลอตัวลง

จาก UNWTO Confidence Index ผู้เชี่ยวชาญทางการท่องเที่ยวคาดการณ์การท่องเที่ยวโลกในช่วงเดือนกันยายน - ธันวาคมของปี 2562 จะชะลอตัวลงในเกือบทุกภูมิภาคจากผลกระทบที่ยืดเยื้อต่อเนื่องจากช่วงต้นปีที่ผ่านมา ยกเว้นภูมิภาคแอฟริกาและตะวันออกกลาง ที่ถูกมองว่ายังคงได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยวต่อเนื่อง ด้วยปัจจัยสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น และการเพิ่มขึ้นในความเชื่อมโยงของเส้นทางการบิน ถึงแม้จะยังคงมีความไม่มั่นใจในเสถียรภาพทางการเมืองของบางประเทศในภูมิภาคนี้ ในขณะที่ภูมิภาคตะวันออกกลาง จะยังคงเติบโตในระดับที่ใกล้เคียงกับการเติบโตในช่วง 6 เดือนแรกของปี ด้วยผลที่เกิดจากการลงทุนเป็นมูลค่ามหาศาลในโครงสร้างพื้นฐาน และการมุ่งเน้นให้ความสำคัญกับการวางแผนด้านการท่องเที่ยวในฐานะสาขาเศรษฐกิจที่สำคัญของหลายประเทศในภูมิภาค ซึ่งต่างจากหลายภูมิภาคที่ผู้เชี่ยวชาญมองว่าน่าจะไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงจากเดิมมากนัก อาทิ ประเทศในแถบยุโรป เนื่องจากปัจจัยหลายอย่างยังคงเหมือนเดิม เช่น กรณีของ Brexit เป็นต้น การท่องเที่ยวในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกที่มีประเด็นของความไม่แน่นอนของอนาคตเกาะฮ่องกงภายใต้การปกครองของจีน และประเด็นการค้าเป็นปัจจัยที่ลดคะแนนของภูมิภาคนี้ และทวีปอเมริกา ที่คาดว่าจะมีความไม่แน่นอนในตลาดนักท่องเที่ยวที่เดินทางออกนอกประเทศ อันเนื่องมาจากการเรียกคืนเครื่องบินรุ่น 737 MAX มาตรวจสอบสภาพใหม่ ทำให้เที่ยวบินต่าง ๆ ลดลง

UN ปรับประมาณการการเติบโตทางเศรษฐกิจ (GDP) ของโลกปี 2562 และปี 2563

จากรายงาน World Economic Situation and Prospects : Monthly Briefing ฉบับเดือนมิถุนายน 2562 ขององค์การสหประชาชาติ (United Nation) ได้กล่าวถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจของโลกและประเทศต่าง ๆ ในแต่ละภูมิภาค อาทิ ความตึงเครียดจากสงครามการค้า (Trade War) ระหว่างสหรัฐอเมริกาและจีน ความไม่แน่นอนทางด้านนโยบายหลัก ๆ ของโลก เช่น Brexit เป็นต้น รวมถึงปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาคของโลก ความแปรปรวนของดินฟ้าอากาศที่เกิดจากภาวะโลกร้อน ก่อให้เกิดความเสียหายในหลายประเทศ เป็นต้น ทำให้มีการปรับประมาณการการเติบโตของ GDP โลกเป็นขยายตัวร้อยละ 2.7 ลดลงจากปี 2561 ที่มี การเติบโตสูงขึ้นร้อยละ 3.0 และคาดว่าจะอัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกปี 2563 จะขยายตัวร้อยละ 2.9 ซึ่งขยายตัวดีกว่าปี 2562 สำหรับแนวโน้มเศรษฐกิจของภูมิภาคที่สำคัญสรุปได้ดังนี้

• เศรษฐกิจของภูมิภาคเอเชียยังคงเติบโตอย่างต่อเนื่องมากกว่าภูมิภาคอื่นทั้งในปี 2562 และปี 2563 แต่ยังต่ำกว่าการเติบโตของปี 2561 ที่ผ่านมา

โดยภูมิภาคเอเชียตะวันออกเป็นภูมิภาคที่มีอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นสูงสุดเป็นผลมาจากเศรษฐกิจของจีนที่ยังคงเติบโตสูงอย่างต่อเนื่องถึงแม้ยังอยู่ในอัตราลดลงเช่นเดียวกับประเทศอื่น ๆ เช่น อินโดนีเซีย เกาหลีใต้ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และไทย เป็นต้น ที่มีการขยายตัวจากการเพิ่มขึ้นของการบริโภคภาคครัวเรือน การเพิ่มขึ้นของการลงทุนภาคเอกชนและภาครัฐในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ สำหรับภูมิภาคเอเชียใต้ เป็นอีกกลุ่มหนึ่งที่มีอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นในอัตราสูง ตามภาวะเศรษฐกิจของอินเดียและบังกลาเทศที่คาดว่าจะยังคงรักษาการเติบโตทางเศรษฐกิจในระดับสูงอย่างต่อเนื่องใกล้เคียงกัน

• สหรัฐอเมริกา ถือเป็นเศรษฐกิจใหญ่ของทวีปอเมริกาเหนือ ยังคงเติบโตอย่างต่อเนื่องแต่ในอัตราไม่สูงนัก และน้อยกว่าการเติบโตในปี 2561

เป็นผลมาจากการชะลอตัวของการบริโภคภาคครัวเรือนและการลงทุนของภาคเอกชน ถึงแม้จะมีแรงผลักดันจากการลดลงของการนำเข้าสินค้าและบริการในจีน ในขณะที่แคนาดา ประเทศในแถบลาตินอเมริกาและแคริบเบียน มีการเติบโตเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย

• สหภาพยุโรปคาดว่าจะเติบโตเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยเช่นกัน

มีการปรับอัตราการเติบโตลง เนื่องจากพบว่ามีปัจจัยเสี่ยงทางด้านการค้ามากขึ้น ถึงแม้มีปัจจัยบวกจากการบริโภคของภาคครัวเรือน ค่าจ้างแรงงานที่มีแนวโน้มสูงขึ้น อัตราเงินเฟ้อที่ลดน้อยลง สามารถเพิ่มอำนาจซื้อและการใช้จ่ายของภาคครัวเรือนได้มากขึ้น ประกอบกับความไม่แน่นอนของ Brexit

ทำให้ยังไม่ส่งผลกระทบอย่างชัดเจนที่คาดว่าจะเกิดขึ้นกับปริมาณการค้าระหว่างสหราชอาณาจักรและสหภาพยุโรป

• กลุ่มประเทศ CIS (Commonwealth of Independent States) มีอัตราการเติบโตใกล้เคียงกับสหภาพยุโรป

เนื่องจาก ประเทศรัสเซีย ซึ่งเป็นเศรษฐกิจขนาดใหญ่สุดของกลุ่มและคาดว่าจะมีการเติบโตไม่มากนัก โดยตัวเลขจากไตรมาสแรกเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 0.5 เท่านั้น เป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มที่เป็นแรงกดดันต่ออัตราเงินเฟ้อที่สูงขึ้น ทำให้การบริโภคในภาคครัวเรือนลดลงต่างจากประเทศในภูมิภาคเดียวกันอย่างอาเซอร์ไบจาน และคาซัคสถานที่ได้รับประโยชน์จากปริมาณการผลิตก๊าซธรรมชาติที่เพิ่มขึ้นและการใช้จ่ายของภาครัฐและภาคเอกชนที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเช่นกัน

ผลจากสงครามการค้า (Trade War) ระหว่างสหรัฐอเมริกา-จีนต่อเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวโลก

จากรายงาน World Economic Situation and Prospects : Monthly Briefing ฉบับเดือนกันยายน 2562 ของ United Nation ได้กล่าวถึงผลจากสงครามการค้า (Trade War) ระหว่างสหรัฐอเมริกากับจีนที่ส่งผลในทางลบต่อเศรษฐกิจโลก ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่ยืดเยื้อมาตั้งแต่เดือนมีนาคมของปีที่ผ่านมา และมีที่ท่าจะรุนแรงขึ้นอีกเมื่อเดือนสิงหาคมที่ผ่านมา จากการที่สหรัฐอเมริกาได้ประกาศจะขึ้นภาษีกับสินค้าที่นำเข้าจากจีน 3 แสนล้านเหรียญสหรัฐ โดยจีนได้ตอบโต้ด้วยการเพิ่มภาษีนำเข้าสินค้าจากสหรัฐอเมริกาเป็นมูลค่า 7.5 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐ ซึ่งเหตุการณ์ครั้งนี้ได้ก่อให้เกิดความเคลื่อนไหวในระบบเศรษฐกิจโลกด้วยตลาดทุนที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรง มีการปรับลดลงของราคาน้ำมันโลกและการไหลออกของเงินทุนเพื่อแสวงหาตลาดใหม่ในการเก็งกำไร ผลของสงครามการค้าดังกล่าวทำให้การเติบโตทางการค้าลดลงจากร้อยละ 3.6 ของปี พ.ศ. 2561 เหลือร้อยละ 2.7 ในปี 2562 โดยต่ำกว่าการเติบโตเฉลี่ย 5 ปีที่ผ่านมา (ปี 2555-2560) ทั้งนี้ ผลกระทบจากสงครามการค้าไม่เพียงเกิดขึ้นกับคู่กรณีระหว่างสหรัฐอเมริกากับจีนเท่านั้น แต่ยังส่งผลกระทบต่อไปยังประเทศอื่น ๆ ในโลก เช่น ยุโรป และประเทศที่มีการค้าและบริการกับประเทศเหล่านั้นทั้งในทางตรงและทางอ้อม เป็นต้น อย่างไรก็ตาม มีประเทศกำลังพัฒนาบางประเทศได้รับประโยชน์ในระยะสั้นจากการปรับเปลี่ยนการไหลของสินค้าและบริการ โดยธุรกิจต่างแสวงหาแหล่งวัตถุดิบจากประเทศที่ไม่ได้รับผลกระทบ มีการโยกย้ายแหล่งผลิตจากจีนไปยังประเทศอื่น ๆ โดยเฉพาะในประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียง

ผลกระทบที่เกิดจากสงครามการค้าระหว่างสหรัฐอเมริกาและจีนที่น่าจับตามองก็คือผลกระทบที่มีต่อภาคการท่องเที่ยว เนื่องจาก ประชากรประเทศจีนมีจำนวนมากเป็นอันดับ 1 ของโลก (ประมาณ 1,400 ล้านคน) จึงเป็นตลาดเป้าหมายด้านการท่องเที่ยวที่ใหญ่ที่สุดของโลก ด้วยจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางออกนอกประเทศเกือบ 150 ล้านคนในปี 2561 เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.7 เมื่อเทียบกับปี 2560 โดยเกือบครึ่งหนึ่ง (71.25 ล้านคน) ที่ออกจากประเทศมุ่งหน้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในประเทศอื่น ๆ นอกเหนือจากฮ่องกง ไต้หวัน และมาเก๊า โดยมีการใช้จ่ายถึง 1.2 แสนล้านเหรียญสหรัฐ และที่สำคัญคือ ในช่วง 15 ปีที่ผ่านมา (ปี พ.ศ. 2545-2560) ประชากรจีนมีการทำหนังสือเดินทาง (Passport) เพียง 173 ล้านเล่ม คิดเป็นร้อยละ 10 เท่านั้น จากจำนวนประชากรจีนทั้งหมดของประเทศ (จาก CHINADAILY.com.cn) นั่นหมายถึงโอกาสทางการตลาดที่ยังมีอีกมากจากนักท่องเที่ยวจีน อย่างไรก็ตาม ในช่วงไตรมาสแรกของปี 2562 พบว่า นักท่องเที่ยวจีนที่มีการเดินทางท่องเที่ยวด้วยตัวเอง (FIT) ยังคงมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องร้อยละ 12.7 รวมทั้งประชากรมีอายุระหว่าง 24-33 ปีหรือรุ่น Millennials (Gen M) ต่างมีแผนการเดินทางสำหรับวันหยุดหรือวันหยุดพักผ่อนในช่วงสั้น ๆ เพิ่มขึ้น (จาก Travel Trends: Jing Travel)

สหรัฐอเมริกา คู่กรณีของสงครามการค้าที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากจำนวนนักท่องเที่ยวจีนที่ลดลงร้อยละ 10 ส่งผลให้รายได้จากนักท่องเที่ยวจีนลดลงร้อยละ 11.9 ในช่วงไตรมาสแรกของปี 2562 ซึ่งเป็นที่น่าเสียดายเนื่องจาก ถึงแม้ว่าจำนวนนักท่องเที่ยวจีนติดอันดับ 5 ของนักท่องเที่ยวต่างชาติในสหรัฐอเมริกา แต่จากข้อมูลของ The International Trade Administration นักท่องเที่ยวชาวจีนมียอดการใช้จ่ายเฉลี่ยสูงถึง 11,533 เหรียญสหรัฐต่อคน สูงกว่าการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่างชาติในสหรัฐอเมริกาที่เฉลี่ยรวมกัน 3,217 เหรียญสหรัฐต่อคน

(The Trade War's Invisible Damage. Fortune.com) อย่างไรก็ตาม สหรัฐอเมริกา ยังคงเป็นประเทศยอดนิยม 1 ใน 10 ของนักท่องเที่ยวจีน

ยุโรป นับว่าได้รับประโยชน์จากการลดลงของนักท่องเที่ยวจีนในสหรัฐอเมริกา ด้วยจำนวนที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 16.9 ของยอดจองโรงแรมที่พักในช่วง 4 เดือนแรกของปีนี้ โดยสหราชอาณาจักรได้รับความนิยมสูงสุด เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 133 จากปีที่ผ่านมา เช่นเดียวกับประเทศอื่น ๆ ในแถบยุโรปตอนใต้ ที่มีสัดส่วนเพิ่มขึ้น ส่วนหนึ่งมาจากการดำเนินนโยบายการผ่อนปรน วีซ่า และพฤติกรรม

ของนักท่องเที่ยวที่เน้นหาความตื่นเต้นจากการแสวงหาแหล่งท่องเที่ยวใหม่

เอเชีย การเติบโตของจำนวนนักท่องเที่ยวจีนในภูมิภาคนี้ค่อนข้างคงที่ในช่วงครึ่งแรกของปี 2562 ถึงแม้ญี่ปุ่นและเกาหลีใต้ต่างได้รับประโยชน์จากการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวจีนในสัดส่วนร้อยละ 11.7 และร้อยละ 30.0 ตามลำดับ รวมทั้งเมียนมาที่มีนักท่องเที่ยวจีนเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 140 ในขณะที่เวียดนามและไทยมีจำนวนนักท่องเที่ยวจีนลดลงถึงร้อยละ 3.3 และร้อยละ 8.5 ตามลำดับ กรณีของประเทศไทยส่วนหนึ่งเป็นผลพวงจากเหตุการณ์อุบัติเหตุทางเรือที่จังหวัดภูเก็ต

ในปี 2561 แต่นักวิเคราะห์จาก Jing Travel มองว่า บางส่วนอาจจะมาจากการที่นักท่องเที่ยวจีนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมโดยต้องการหาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ซึ่งไทยควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ เน้นการส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์ไปยังกลุ่มลูกค้านักท่องเที่ยวจีนที่ยังไม่เคยเดินทางมาประเทศไทยควบคู่กับการรักษานักท่องเที่ยวเดิมไว้ตลอดจนการหามาตรการอำนวยความสะดวกในการเดินทางเข้าประเทศและเพิ่มมาตรการด้านความปลอดภัยเพื่อสร้างความมั่นใจในการท่องเที่ยวในประเทศไทยมากขึ้น

สถานการณ์การท่องเที่ยวไทยที่สำคัญ

สถานการณ์การท่องเที่ยวของชาวต่างชาติในประเทศไทยช่วง 6 เดือนแรกของ ปี 2562

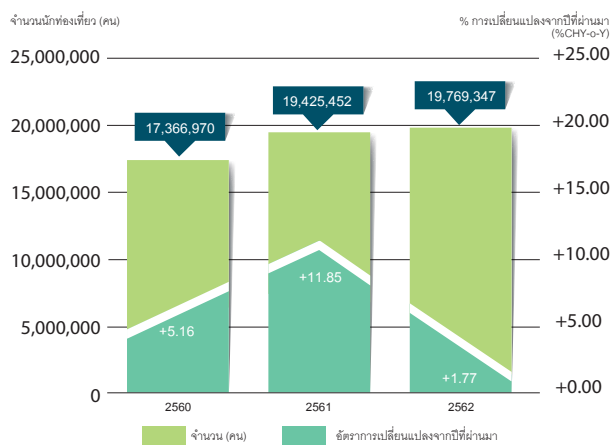
ในช่วง 6 เดือนแรกของปี 2562 มีปัจจัยหลายอย่างส่งผลให้ภาคการท่องเที่ยวของไทยขยายตัวต่ำกว่าช่วงเดียวกันของ 2-3 ปีที่ผ่านมา อาทิ การลดลงของจำนวนนักท่องเที่ยวจีนที่สืบเนื่องจากปัญหาสงครามการค้ากับสหรัฐอเมริกา ความไม่เชื่อมั่นในความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยวของไทยจากเหตุการณ์อุบัติเหตุทางเรือที่จังหวัดภูเก็ตเมื่อปีที่ผ่านมา รวมถึงเหตุการณ์ประท้วงรุนแรงถึงขั้นปิดสนามบินในฮ่องกง ภาวะเศรษฐกิจในยุโรปและหลายประเทศที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาสงครามการค้าระหว่างสหรัฐอเมริกาและจีน ความไม่แน่นอนของ Brexit และค่าเงินบาทที่แข็งค่าขึ้น อย่างไรก็ตาม นักท่องเที่ยวต่างชาติยังคงนิยมมาท่องเที่ยวประเทศไทยเพิ่มขึ้นด้วยจำนวน 19.76 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากปี 2561 ที่มีจำนวน 19.42 ล้านคน แต่น้อยกว่าปี 2560 ที่มีจำนวน 17.36 ล้านคน และมีการเติบโตในอัตราที่น้อยกว่าเมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันในระยะ 2-3 ปีที่ผ่านมา โดยเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 1.77 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกัน

ของปี 2561 ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.85 ปี 2560 ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.16 และปี 2559 ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.50 ตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาติ 5 อันดับได้แก่ 1.จีน 2.มาเลเซีย 3.อินเดีย 4.เกาหลี และ 5.ลาว ตามลำดับ

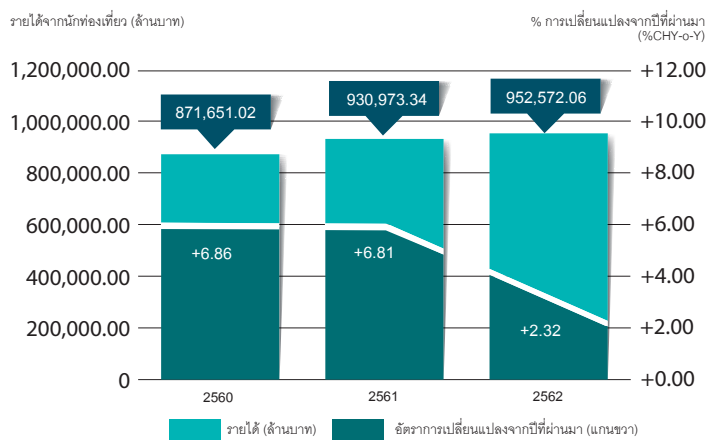
สำหรับรายได้จากการท่องเที่ยวพบว่า ในช่วง 6 เดือนแรกของปี 2562 มีมูลค่าเท่ากับ 0.95 ล้านล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 2.32 จากช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา ซึ่งเป็นการขยายตัวที่น้อยสุดในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา ที่ขยายตัวร้อยละ 6.86 และร้อยละ 6.81 ในปี 2560 และ 2561 ตามลำดับ ซึ่งเป็นผลจากปัจจัยต่าง ๆ ดังที่กล่าวถึงข้างต้น สำหรับตลาดนักท่องเที่ยวสร้างรายได้สูงสุด 5 อันดับแรกประกอบด้วย จีน รัสเซีย มาเลเซีย ญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกา ตามลำดับ

จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ มกราคม ถึง มิถุนายน ปี พ.ศ. 2560 - 2562p

รายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติ มกราคม ถึง มิถุนายน ปี พ.ศ. 2560 - 2562p

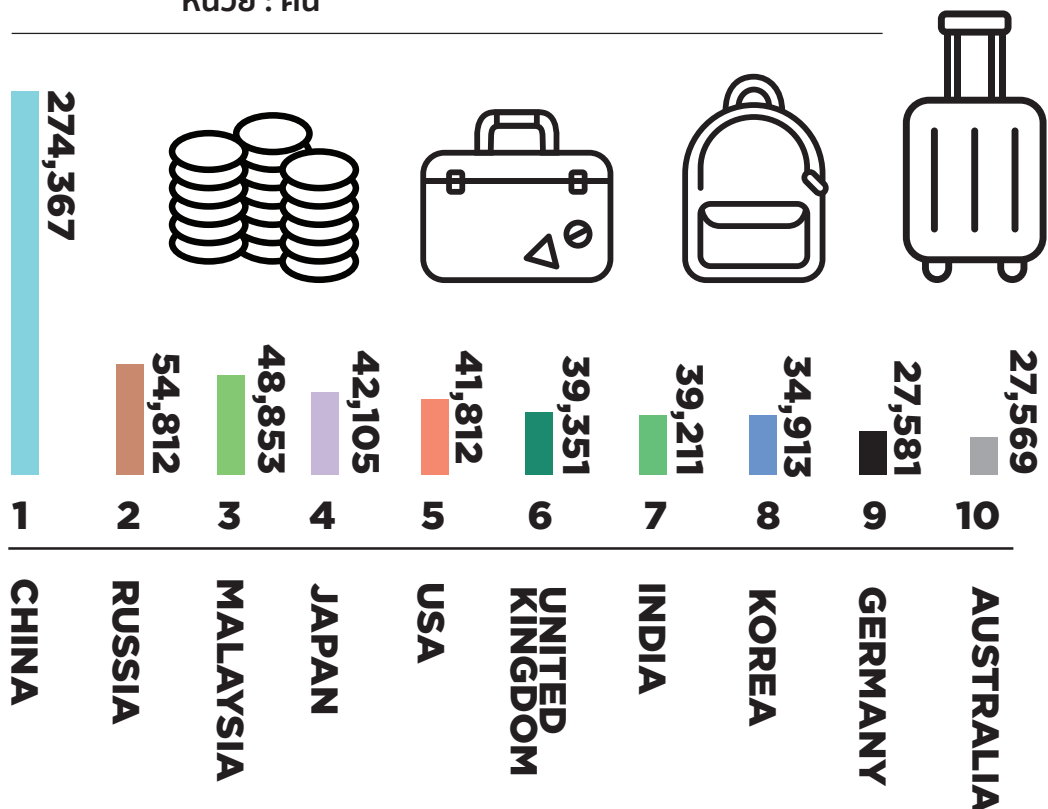
สถิติข้อมูล

มกราคม - มิถุนายน 2562

นักท่องเที่ยวที่มีจำนวนสูงสุด 10 อันดับ

CHINA	5,650,474 คน -4.71%	JAPAN	864,379 คน + 10.84%
MALAYSIA	1,930,027 คน + 8.75%	RUSSIA	825,556 คน - 2.97%
INDIA	978,785 คน + 24.27%	USA	595,226 คน + 5.01%
KOREA	907,387 คน + 2.96%	VIETNAM	525,687 คน + 3.43%
LAOS	886,341 คน + 11.08%	UNITED KINGDOM	504,754 คน + 1.54%

หน่วย : คน

นักท่องเที่ยวที่ก่อให้เกิดรายได้สูงสุด 10 อันดับ

หน่วย : ล้านบาท

การขยายตัวของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติในช่วง 6 เดือนแรก ของปี 2562 แบ่งตามภูมิภาค

มีการขยายตัวของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มขึ้นจากเอเชียใต้ เอเชียตะวันออก และอเมริกา เพียงเล็กน้อย ยกเว้นนักท่องเที่ยวจากเอเชียใต้ที่มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นสูงสุด (ร้อยละ 20.23) ในขณะที่นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคอื่น ๆ มีจำนวนนักท่องเที่ยวลดลง

ภูมิภาคเอเชียตะวันออก นักท่องเที่ยวจากเอเชียตะวันออกมีจำนวนสูงสุด (13.40 ล้านคน) เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.68 เป็นการขยายตัวน้อยกว่าปีที่ผ่านมาที่เพิ่มขึ้นสูงถึงร้อยละ 15.21 ซึ่งเป็นไปตามการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของนักท่องเที่ยวอาเซียน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และไต้หวัน ในขณะที่ นักท่องเที่ยวจีนซึ่งมีจำนวนสูงสุดกลับลดลงร้อยละ 4.71 เนื่องจากมีการแข่งขันอย่างรุนแรงในการดึงดูดนักท่องเที่ยวจากรูปทัวร์จีน ถึงแม้ประเทศไทยมีมาตรการการยกเว้นค่าธรรมเนียมการตรวจลงตรา ณ ช่องทางอนุญาตของด่านตรวจคนเข้าเมือง (Visa on Arrival: VoA) ช่วยบรรเทาผลกระทบดังกล่าวได้ระดับหนึ่ง

ภูมิภาคยุโรป นักท่องเที่ยวจากยุโรปที่มีจำนวนสูงเป็นอันดับสอง (3.54 ล้านคน) แต่ขยายตัวลดลงร้อยละ 1.71 เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจในยุโรปที่เป็นเศรษฐกิจหลักของโลกได้รับผลกระทบจากสงครามการค้าระหว่างสหรัฐอเมริกาและจีน และความไม่แน่นอนของ Brexit ทำให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางมาประเทศไทยหลากหลายประเทศลดลงอย่างเช่น ฟินแลนด์ สวีเดน และสวิตเซอร์แลนด์ เป็นต้น

ภูมิภาคเอเชียใต้ เป็นภูมิภาคเดียวที่มีการขยายตัวของนักท่องเที่ยวมาประเทศไทยสูงขึ้นมาก (ร้อยละ 20.37) สูงกว่าการขยายตัวของปี 2561 ที่ผ่านมา (ร้อยละ 13.34) ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าจับตามอง โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากประเทศอินเดียที่มีการขยายตัวสูงถึงร้อยละ 24.27 (เกือบ 1 ล้านคน) เป็นผลบวกมาจากมาตรการยกเว้นค่าธรรมเนียม VoA และภาวะเศรษฐกิจภายในประเทศที่ดีขึ้น มีการยกระดับรายได้ของประชาชนเข้าสู่ชนชั้นกลางมากขึ้น

ภูมิภาคอเมริกา ถึงแม้จะได้ รับผลกระทบจากสงครามการค้ากับจีน แต่นักท่องเที่ยวจากทวีปอเมริกายังเดินทาง มาประเทศไทยเพิ่มขึ้น ร้อยละ 1.82 โดย เป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยว จากสหรัฐอเมริกาที่ยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง (ร้อยละ 5.01) แต่มีการลดลงของจำนวน นักท่องเที่ยวจากอาเจนตินาถึงร้อยละ 47.01 ที่ประสบปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจภายในประเทศ และการอ่อนค่าของเงินเปโซอาร์เจนตินา

ภูมิภาคอื่น ๆ จำนวนนักท่องเที่ยว จากตะวันออกกลาง แอฟริกาเหนือ และ แอฟริกาใต้ขยายตัวลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับ ช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยนักท่องเที่ยว จากตะวันออกกลางมีการขยายตัวลดลง มากที่สุดถึงร้อยละ 6.24 ถึงแม้นักท่องเที่ยว จากประเทศหลัก ได้แก่ อียิปต์ อิสราเอล คูเวต ซาอุดีอาระเบีย และสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ มีการเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูง ในขณะที่ นักท่องเที่ยวจากแอฟริกาเหนือ ที่ลดลง อย่างต่อเนื่องจากการลดลงของนักท่องเที่ยว จากออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ สำหรับ นักท่องเที่ยวจากแอฟริกามีการขยายตัว ลดลงของนักท่องเที่ยวแอฟริกาใต้ ที่เกิดจากปัญหาภัยธรรมชาติและปัญหา ทางเศรษฐกิจภายใน

สถิติข้อมูล
มกราคม ถึง มิถุนายน ปี พ.ศ. 2562 (ค.ศ. 2019)

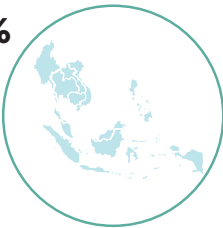
จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)
รายได้ (ล้านบาท)

จำนวนและรายได้ จากนักท่องเที่ยวต่างชาติ

EAST ASIA

13,402,098

+1.68%

540,159.61

+2.99%

EUROPE

3,537,934

-1.71%

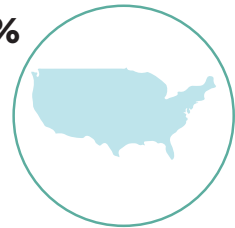
242,896.99

-1.37%

THE AMERICAS

845,288

+1.82%

58,889.72

+2.38%

SOUTH ASIA

1,166,193

+20.37%

49,343.52

+22.80%

OCEANIA

431,889

-1.66%

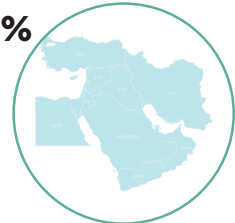
30,952.48

-1.73%

MIDDLE EAST

298,404

- 6.24%

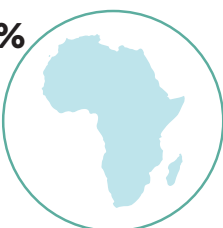
23,962.59

- 2.64%

AFRICA

87,541

- 0.80%

6,367.15

- 0.67%

GRAND
TOTAL

19,769,347

คน

+1.77%

GRAND
TOTAL

952,572.06

ล้านบาท

+2.32%

สถานการณ์การท่องเที่ยวของชาวต่างชาติในประเทศไทย ในไตรมาส 1/2562 และไตรมาส 2/2562

ตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาติของไทย ในไตรมาส 1 และไตรมาส 2

มีการปรับตัวลดลงเล็กน้อย ในช่วงไตรมาส 1 และไตรมาส 2 มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางมาประเทศไทย จำนวน 10.79 ล้านคน และ 8.97 ล้านคน ตามลำดับ โดยเป็นการขยายตัวร้อยละ 2.05 และร้อยละ 1.43 จากช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา ตามแนวโน้มการหดตัวของนักท่องเที่ยวยุโรป และการชะลอตัวของนักท่องเที่ยวเอเชียตะวันออก

นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชียตะวันออก

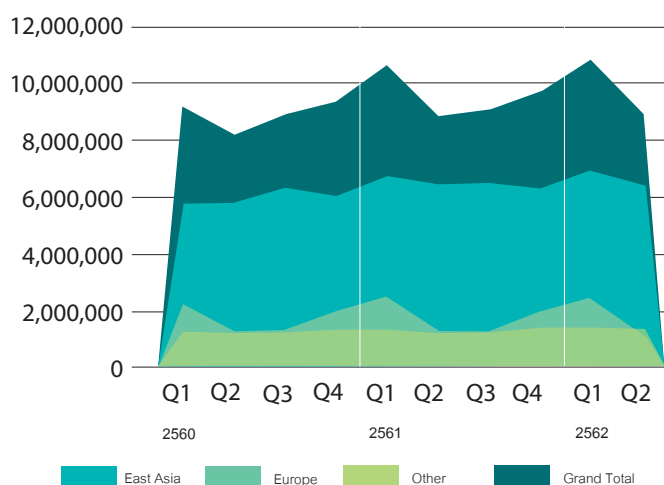
ในช่วงไตรมาส 1 และไตรมาส 2 มีจำนวน 6.93 ล้านคน และ 6.46 ล้านคน ตามลำดับ ขยายตัวร้อยละ 3.12 และ 0.17 จากช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา ตามการหดตัวของนักท่องเที่ยวจีนที่ได้รับผลกระทบจากการชะลอตัวทางเศรษฐกิจภายในประเทศ และการแข่งขันที่รุนแรงในตลาดท่องเที่ยวโลก อย่างไรก็ตาม มีการขยายตัวของนักท่องเที่ยวอาเซียนที่มีขนาดตลาดใกล้เคียงกับนักท่องเที่ยวจีน รวมถึงนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นที่ได้รับประโยชน์จากปัจจัยด้านเศรษฐกิจ จึงทำให้เกิดการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องสองไตรมาสติดต่อกัน ส่งผลให้นักท่องเที่ยวภูมิภาคเอเชียตะวันออกโดยรวมยังคงขยายตัว ทั้งนี้ คาดว่าจะมีการปรับตัวของนักท่องเที่ยวในกลุ่มนี้ในช่วงไตรมาสที่ 3

นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคยุโรป ในช่วงไตรมาส 1 และไตรมาส 2 มีจำนวน 2.43 ล้านคน และ 1.09 ล้านคน ตามลำดับ หดตัวร้อยละ 2.15 และ 0.74 จากช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา ตามการลดลงของนักท่องเที่ยวยุโรปที่ได้รับผลกระทบจากหลายปัจจัย เช่น การชะลอตัวของเศรษฐกิจยุโรป การรุกรตลาตุโรปของตุรกี ที่ใช้ประโยชน์จากการอ่อนค่าของเงินลีราตุรกี ความไม่แน่นอนของ Brexit ทั้งนี้ คาดว่าในไตรมาสที่ 3 นักท่องเที่ยวจะมีแนวโน้มทรงตัว เช่นเดียวกับในช่วงที่ผ่านมา

นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคอื่น ๆ ในช่วงไตรมาส 1 และไตรมาส 2 มีจำนวน 1.42 ล้านคน และ 1.40 ล้านคน ตามลำดับ ขยายตัวร้อยละ 4.46 และ 9.66 จากช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา ตามการขยายตัวของนักท่องเที่ยวเกือบทุกภูมิภาค โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวอินเดียที่มีการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 24 จากมาตรการยกเว้นค่าธรรมเนียม VOA รวมถึงนักท่องเที่ยวสหรัฐอเมริกา ที่ยังคงขยายตัว ทั้งนี้ คาดว่าในไตรมาสที่ 3 นักท่องเที่ยวมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่อง

จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจากภูมิภาคต่าง ๆ แบ่งตามรายไตรมาส

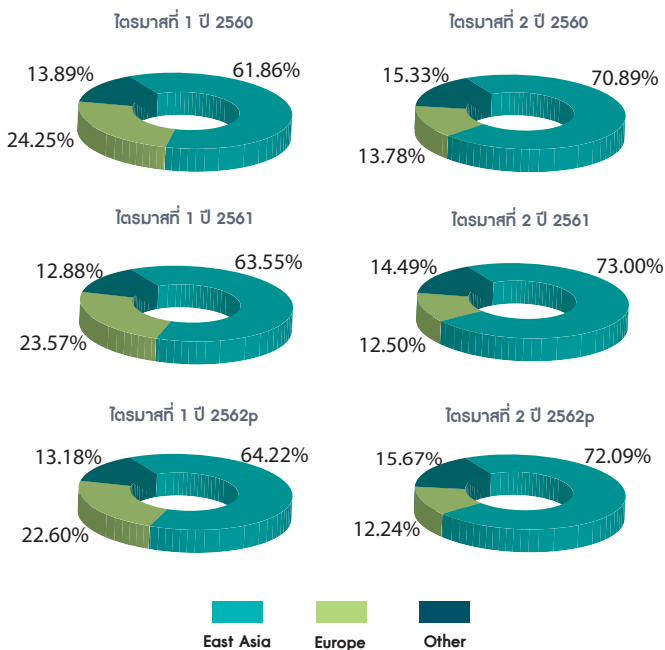
หน่วย: จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)

หมายเหตุ : p หมายถึง ข้อมูลเบื้องต้น

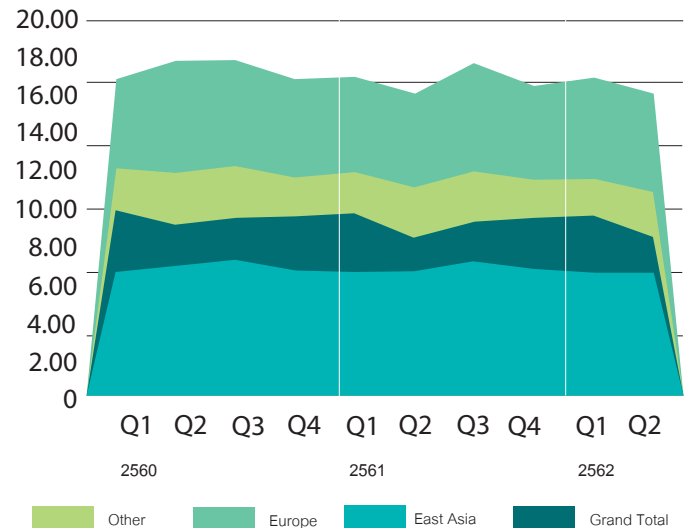
ที่มา : สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ร้อยละของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ
ไตรมาส 1/2560 - ไตรมาส 2/2562

จำนวนวันพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวต่างชาติจาก
ภูมิภาคต่าง ๆ ไตรมาส 1/2560 - ไตรมาส 2/2562^p

หน่วย: จำนวนวันพักเฉลี่ย (วัน)

หมายเหตุ : p หมายถึง ข้อมูลเบื้องต้น

ที่มา : สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

โครงสร้างนักท่องเที่ยวต่างชาติ ในไตรมาส 1/2562 และไตรมาส 2/2562

ไตรมาส 1/2562 นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชียตะวันออกมีสัดส่วนสูงสุดเท่ากับร้อยละ 64.22 รองลงมาได้แก่ นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคยุโรป ร้อยละ 22.60 และนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคอื่น ๆ ร้อยละ 13.18 ตามลำดับ ไตรมาส 2/2562 พบว่า สัดส่วนนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคต่าง ๆ ยังคงคือนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชียตะวันออกมีสัดส่วนเพิ่มขึ้น เป็นร้อยละ 72.09 สัดส่วนนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคยุโรปลดลงเหลือร้อยละ 12.24 และสัดส่วนนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคอื่น ๆ เพิ่มขึ้นเล็กน้อยเท่ากับร้อยละ 15.67 โดยปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว คือ ฤดูกาลท่องเที่ยว (Seasonal) ที่นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคยุโรป และภูมิภาคอเมริกานิยมเดินทางในช่วงวันหยุดพักผ่อนฤดูหนาว (Winter holiday) และวันหยุดเทศกาลในช่วงปลายไตรมาสที่ 4 ต่อเนื่องไตรมาส 1/2562

วันพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวต่างชาติ แบ่งตามไตรมาส

ในไตรมาส 1 และไตรมาส 2 ของปี 2562 มีจำนวนวันพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวต่างชาติ 9.67 วัน และ 8.51 วันตามลำดับ โดยส่วนหนึ่งเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาติ โดยสัดส่วนนักท่องเที่ยวระยะไกล (Long Haul) จากภูมิภาคยุโรปมีแนวโน้มลดลง และพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงสู่ประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาคอาเซียน

ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวต่างชาติในช่วงไตรมาส 1/2562 และไตรมาส 2/2562

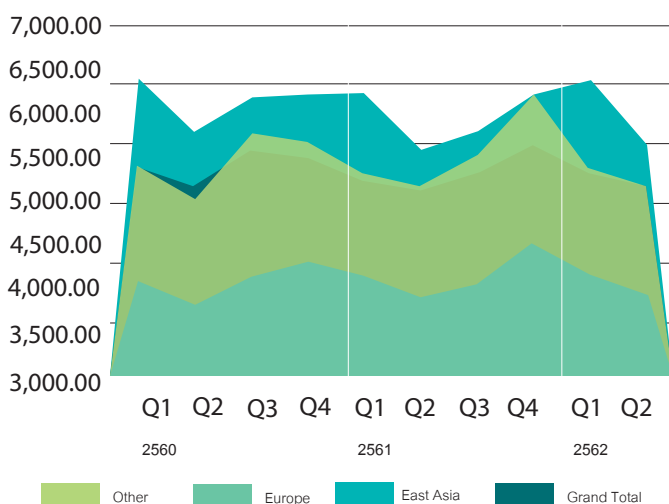
มีจำนวนเท่ากับ 5,335.65 บาทต่อคนต่อวัน ในไตรมาส 1 และ 5,182.25 บาทต่อคนต่อวันในไตรมาส 2 ตามลำดับ ขยายตัวร้อยละ 1.84 และร้อยละ 1.33 จากช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา ซึ่งเป็นผลมาจากการใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวทุกภูมิภาค โดยเฉพาะภูมิภาคเอเชียตะวันออกที่มีการขยายตัวร้อยละ 2.26 และร้อยละ 1.17 ตามลำดับ

รายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติในช่วงไตรมาส 1/2562 และไตรมาส 2/2562

มีมูลค่าเท่ากับ 5.56 แสนล้านบาท และ 3.95 แสนล้านบาท ตามลำดับ ขยายตัวร้อยละ 2.33 และ 2.31 ตามแนวโน้มการขยายตัวของรายได้จากนักท่องเที่ยวภูมิภาคเอเชียตะวันออก และภูมิภาคอื่น ๆ ซึ่งเป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของทั้งจำนวนนักท่องเที่ยว และค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว

ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ไตรมาส 1/2560 - ไตรมาส 2/2562^p

ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (บาท/คน/วัน)

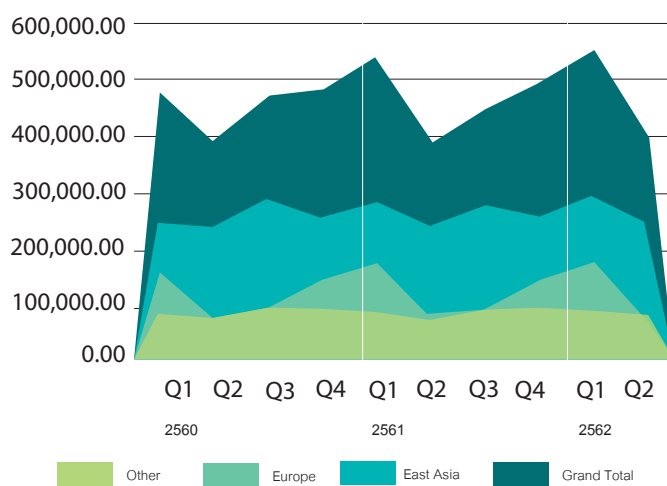

หมายเหตุ : p หมายถึง ข้อมูลเบื้องต้น

ที่มา : สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

รายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติจากภูมิภาคต่าง ๆ ไตรมาส 1/2560 - ไตรมาส 2/2562^p

รายได้จากการท่องเที่ยว (ล้านบาท)

หมายเหตุ : p หมายถึง ข้อมูลเบื้องต้น

ที่มา : สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

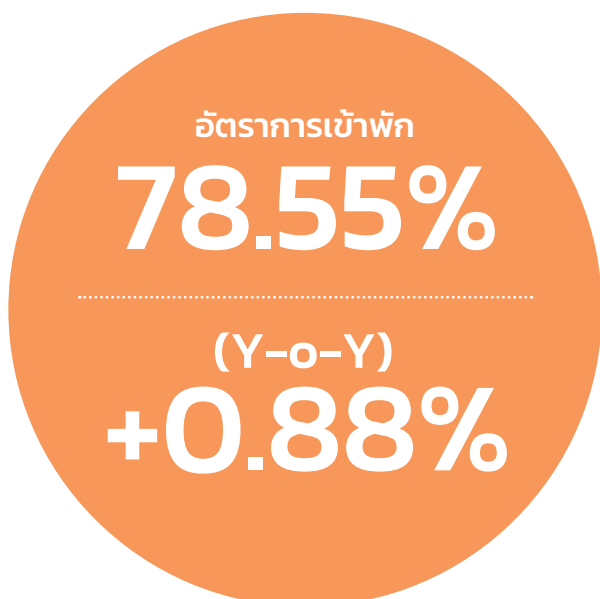
สรุปสถานการณ์การท่องเที่ยวภายในประเทศ ไตรมาส 1/2562 และไตรมาส 2/2562

การท่องเที่ยวภายในประเทศในช่วง 6 เดือนแรกของปี 2562 พบว่ามีการขยายตัวมาจากปัจจัยบวกจากการเพิ่มวันหยุดราชการ และการดำเนินมาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศของภาครัฐในเรื่องของการนำค่าใช้จ่ายมาหักภาษี โดยมีชาวไทยท่องเที่ยวภายในประเทศเป็นจำนวน 76 ล้านคน-ครั้ง เพิ่มขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมาร้อยละ 2.52 ก่อให้เกิดรายได้ให้กับประเทศจำนวน 536,106 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันร้อยละ 4.51

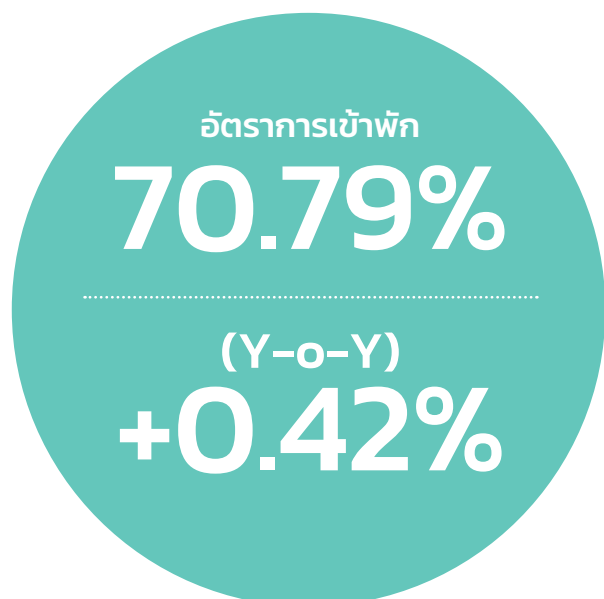
อัตราการเข้าพัก (Occupancy Rate: OR) ของสถานพักแรม ไตรมาส 1/2562 และไตรมาส 2/2562

อัตราการเข้าพักแรมของสถานพักแรมในช่วงไตรมาส 1/2562 และไตรมาส 2/2562 เท่ากับร้อยละ 78.55 และร้อยละ 70.79 ตามลำดับ โดยกรุงเทพมหานครมีอัตราการเข้าพักสูงสุดทั้งสองไตรมาส เนื่องจากเป็นศูนย์กลางของการเดินทางระหว่างประเทศและเชื่อมโยงไปยังประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาค นอกจากนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยภาพรวม พบว่าอัตราการเข้าพักอยู่ในระดับเดียวกันกับปีที่ผ่านมา โดยเพิ่มขึ้นเล็กน้อยร้อยละ 0.88 และ 0.42 ในไตรมาส 1 และไตรมาส 2 ตามลำดับ โดยผลกระทบจากปัญหาหมอกควันที่รุนแรงจึงทำให้เฉพาะภาคเหนือเท่านั้นที่อัตราการเข้าพักลดลงในไตรมาส 1/2562

อัตราการเข้าพักของสถานพักแรมในประเทศ

ไตรมาส 1/2562

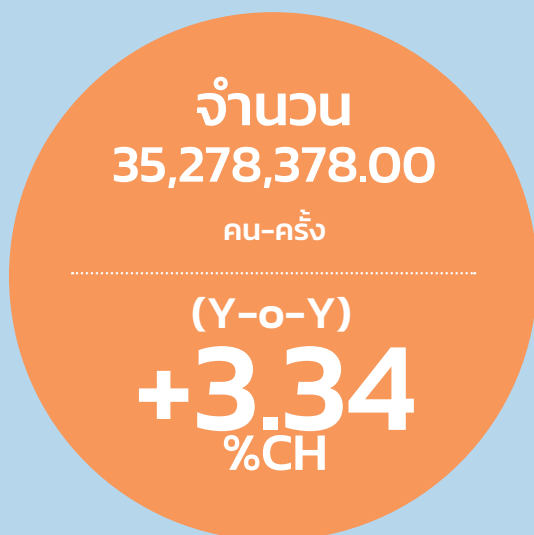
ไตรมาส 2/2562

จำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยท่องเที่ยวภายในประเทศ ไตรมาส 1/2562 และไตรมาส 2 /2562

จำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยท่องเที่ยวภายในประเทศในช่วงไตรมาส 1 และไตรมาส 2 เท่ากับ 35,278,378 คน-ครั้ง และ 41,443,201 คน-ครั้ง ตามลำดับ เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมาถึงร้อยละ 3.34 และร้อยละ 1.83 ตามลำดับ โดยชาวไทยนิยมเดินทางไปท่องเที่ยวภาคเหนือมากที่สุดในไตรมาส 1 จากสภาพอากาศที่หนาวเย็นตามฤดูกาล และเดินทางไปภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุดในไตรมาส 2

นอกจากนี้ จำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยเพิ่มขึ้นในทุกภูมิภาค ทั้งสองไตรมาส โดยขยายตัวร้อยละ 3.34 และ 1.83 ตามลำดับ ทั้งนี้ ปัญหาหมอกควันในจังหวัดเชียงใหม่ และหลายพื้นที่ในภาคเหนือที่มีความรุนแรงมากในช่วงเดือนมีนาคม - เมษายน ส่งผลให้จำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยของภาคเหนือในไตรมาส 1/2562 ขยายตัวต่ำสุดในรอบ 3 ปี และเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้ผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยของภาคเหนือหดตัวในไตรมาส 2/2562

จำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ

ไตรมาส 1/2562

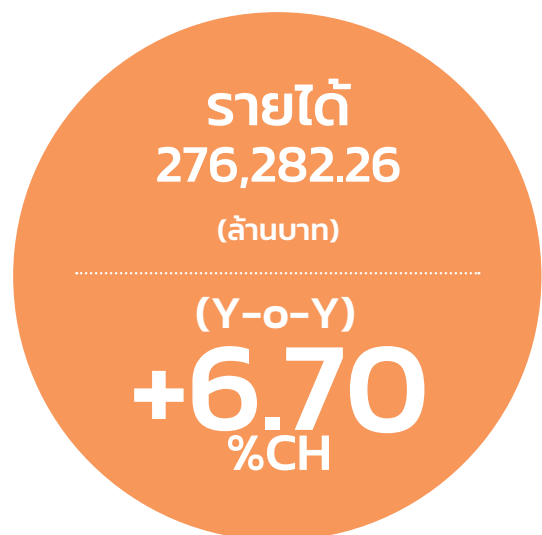
ไตรมาส 2/2562

รายได้จากผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยท่องเที่ยวภายในประเทศ ไตรมาส 1 และไตรมาส 2 /2562

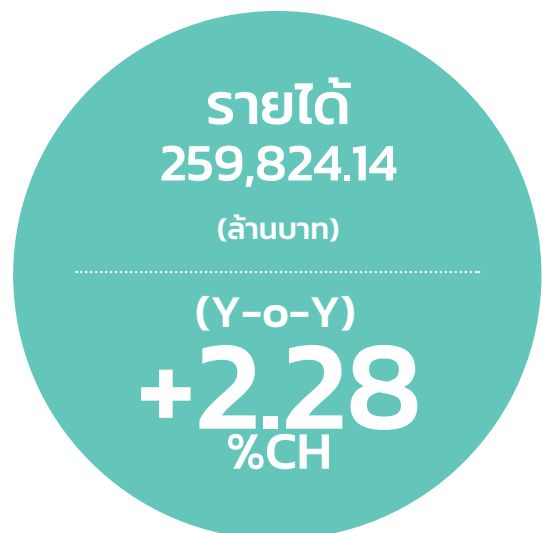
รายได้จากผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยท่องเที่ยวภายในประเทศในช่วงไตรมาส 1 และไตรมาส 2 มีมูลค่า 276,282.26 ล้านบาท และ 259,824.14 ล้านบาท ตามลำดับ โดยกรุงเทพมหานครมีรายได้จากผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยมากที่สุดทั้งสองไตรมาส จำนวน 84,081.08 ล้านบาท และ 91,826.53 ล้านบาท ตามลำดับ สำหรับภูมิภาคที่มีรายได้จากผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยต่ำที่สุด คือ ภาคกลาง เนื่องจากผู้เยี่ยมเยือนส่วนมากเป็นนักท่องเที่ยวที่ไม่มีการพักค้างคืน จึงเป็นผลให้มีรายได้จากการท่องเที่ยวต่ำกว่าภูมิภาคอื่น

นอกจากนี้ โดยภาพรวมรายได้จากการท่องเที่ยวภายในประเทศมีการขยายตัวที่ลดลงคือขยายตัวร้อยละ 6.70 และร้อยละ 2.28 ตามลำดับ ซึ่งเป็นผลจากภาวะชะลอตัวของเศรษฐกิจในประเทศ

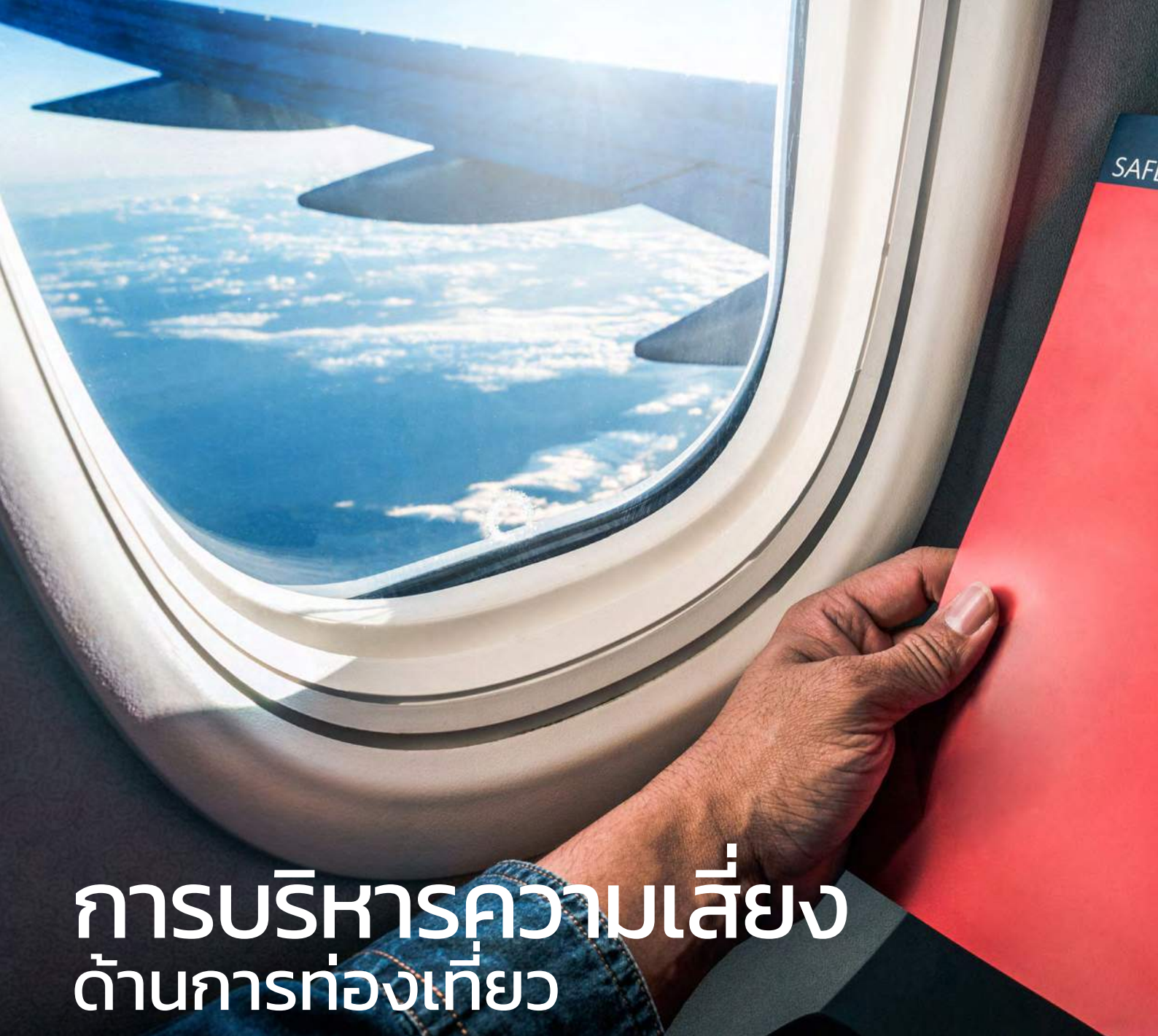
รายได้จากการท่องเที่ยวภายในประเทศของชาวไทย

ไตรมาส 1/2562

ไตรมาส 2/2562

การบริหารความเสี่ยง ด้านการท่องเที่ยว

ความสำคัญของการท่องเที่ยว

ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทยเติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มขึ้นจาก 14.58 ล้านคนในปี 2551 เป็น 38.17 ล้านคน ในปี 2561 หรือเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 10.10 ต่อปี ทำให้ในปี 2561 มีจำนวนนักท่องเที่ยวสูงเป็นอันดับ 4 ของโลกในปี 2561 และมีคนไทยเที่ยวไทยเป็นจำนวน 166 ล้านครั้ง

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจไทยอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2561 นักท่องเที่ยวต่างชาติสามารถสร้างรายได้ให้กับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว 1.87 ล้านล้านบาท ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมาเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 12.56 ต่อปี เมื่อรวมกับรายได้จากคนไทยเที่ยวไทยอีก 1.07 ล้านล้านบาท การท่องเที่ยวสามารถสร้างเม็ดเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจไทยกว่า 2.94 ล้านล้านบาท

ในปี 2560 อุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยก่อให้เกิด GDP ด้านการท่องเที่ยว หรือ TGDPI มูลค่า 1,078,095.17 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 10.28 เท่าเมื่อเทียบกับปี 2559 การท่องเที่ยวยังก่อให้เกิดการจ้างงาน 4,318,297 ล้านคน หรือร้อยละ 11.53 ของการจ้างงานทั้งหมด นอกจากนี้การท่องเที่ยวยังก่อให้เกิดผลกระทบเชิงเศรษฐกิจเชื่อมโยงไปยังสาขาอื่น ๆ ที่อยู่ในห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) เช่น เกษตร

อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม เป็นต้น ในรูปแบบของ Indirect GDP อีก 1,649,644.97 ล้านบาท

และการท่องเที่ยวยังมีบทบาทสำคัญในการกระจายความเจริญควบคู่กับการกระจายรายได้ไปยังจังหวัดต่าง ๆ อีกด้วย

แม้ว่าประเทศไทยจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวอันดับสิบของโลกในด้านจำนวน และมีรายได้เป็นอันดับสี่ของโลก ในปี 2561 จากการมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงาม โดยเฉพาะทางทะเล ซึ่งมีหลายแห่งที่ติดอันดับโลก รวมทั้งการมีวัฒนธรรมที่หลากหลาย ความเป็นมิตรของคนไทย และค่าใช้จ่ายต่ำ อย่างไรก็ตาม ในช่วงที่ผ่านมาการท่องเที่ยวของไทยได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์หรือวิกฤตการณ์ต่าง ๆ เช่น การเกิดภัยธรรมชาติ โรคระบาด อุบัติเหตุ อาชญากรรม เป็นต้น ซึ่งได้ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวในการเลือกการเดินทางท่องเที่ยวและเกิดภาพลักษณ์ที่ไม่ดีในด้านความปลอดภัย

และส่งผลต่อรายได้จากการท่องเที่ยวของประเทศลดลง เหตุการณ์อาจจะเกิดขึ้นในพื้นที่จำกัด แต่ส่งผลกระทบในระดับประเทศ จากความกังวลหรือภาพลักษณ์ด้านความปลอดภัย ทั้งในระยะสั้นหรือระยะยาวได้ ขึ้นอยู่กับนักท่องเที่ยวมาจากประเทศหรือภูมิภาคใด ซึ่งจากการสำรวจและประเมินผล พบว่ามีความอ่อนไหวต่อความเสี่ยงที่แตกต่างกัน และขึ้นอยู่กับว่ามีการบริหารจัดการเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้หรือไม่

ดังนั้น สิ่งที่ดีที่สุดจึงต้องเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดหรือลดผลกระทบหากเกิดเหตุการณ์ขึ้น และจำเป็นต้องเรียนรู้และวางระบบการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านการท่องเที่ยวอย่างเหมาะสมและทันทั่วถึง เพื่อให้เกิดผลกระทบน้อยที่สุด

องค์การการท่องเที่ยวแห่งสหประชาชาติ (UNWTO) ได้แบ่งวิกฤตการณ์ด้านการท่องเที่ยวออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่

- **ด้านสิ่งแวดล้อม** รวมถึงเหตุการณ์ทางธรณีวิทยาและสภาพอากาศที่รุนแรง และสถานการณ์ที่เกิดจากมนุษย์ เช่น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การตัดไม้ทำลายป่า เป็นต้น
- **ด้านสังคมและการเมือง** รวมถึงการจลาจล อาชญากรรม การก่อการร้าย การละเมิดสิทธิมนุษยชน การรัฐประหารภายในประเทศ การประท้วงเลือกตั้งที่รุนแรง
- **ด้านสุขภาพ** เช่น โรคระบาดที่ส่งผลกระทบต่อมนุษย์หรือสัตว์
- **ด้านเทคโนโลยี** รวมถึงอุบัติเหตุจากการเดินทาง และความล้มเหลวของระบบไอที
- **ด้านเศรษฐกิจ** เช่น ความผันผวนของค่าเงินหลัก และวิกฤตการณ์ทางการเงิน

วิกฤตการณ์ (Crisis) ที่เคยเกิดขึ้นและก่อให้เกิดผลกระทบต่อการท่องเที่ยวของไทย ได้แก่

- ปี 2547 เกิดสึนามิครั้งใหญ่ใกล้เกาะสุมาตราของอินโดนีเซีย ส่งผลกระทบต่อชายฝั่งรอบมหาสมุทรอินเดีย มีผู้เสียชีวิตประมาณ 10,000 คน ในประเทศไทยรวมถึงชาวต่างชาติราว 3,750 คน และสร้างความเสียหายแก่อาคารสถานที่จำนวนมาก
- ปี 2549 เกิดการรัฐประหารภายในประเทศก่อให้เกิดความวิตกกังวลในตลาดสำคัญ ๆ แต่เหตุการณ์ดังกล่าวมีผลกระทบในวงจำกัด จึงไม่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อการมาถึงของผู้มาเยือน

วิกฤตการณ์ที่กระทบต่อการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวแตกต่างจากการค้าระหว่างประเทศที่เกิดขึ้นในสถานที่อื่นนอกเหนือจากประเทศบ้านเกิดของนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวจึงมีความอ่อนไหวต่อภาพลักษณ์ด้านความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยว ดังนั้น คราวใดที่เกิดวิกฤตการณ์ขึ้น ก็หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยว

วิกฤตการณ์ (Crisis) เป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นแล้วจะส่งผลกระทบต่อภาคการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเกิดจากความเสียหายต่อโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก หรือการถูกมองว่าไม่ปลอดภัย ส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวลดลงอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดผลกระทบต่อธุรกิจที่บริการนักท่องเที่ยว เช่น โรงแรม ร้านอาหาร แหล่งช้อปปิ้ง เป็นต้น ตามมาด้วยการปรับลดการจ้างงาน

- ปี 2551 เกิดวิกฤตการณ์ทางการเมืองรวมถึงการยึดและปิดสนามบินนานาชาติหลักเป็นเวลา 8 วัน ซึ่งนำไปสู่การยกเลิกเที่ยวบินและผลกระทบจากการบิน เช่น การยกเลิกทัวร์และการจองโรงแรม ทั้งนี้ พบว่านักท่องเที่ยวลดลงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา

- ปี 2551-2552 เกิดวิกฤตการณ์ทางการเงินทั่วโลกส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวลดลงเล็กน้อย และฟื้นตัวในปีต่อมา

- ปี 2553 เกิดการประท้วงที่นำไปสู่การปิดกรุงเทพมหานคร ส่งผลให้มีผู้เสียชีวิต 90 รายและสร้างความเสียหายอย่างมากต่ออาคารสถานที่ที่มีการประกาศภาวะฉุกเฉินในประเทศ ส่งผลให้นักท่องเที่ยวลดลง

- ปี 2554 เกิดอุทกภัยครั้งรุนแรงที่สุด มีพื้นที่ประสบภัยกระจายตัวในทุกภาคของประเทศ 65 จังหวัด ประชาชนเดือดร้อน 4,039,459 ครัวเรือน ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยว

- ปี 2557 นักท่องเที่ยวชาวอังกฤษสองคนถูกสังหารที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยมของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ได้ส่งผลต่อภาพลักษณ์ด้านความปลอดภัยในประเทศไทย

- ปี 2557 การชุมนุมประท้วงปิดกรุงเทพมหานครและการรัฐประหารเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2557 ส่งผลให้จำนวนผู้มาเยือนลดลงร้อยละ 7

- ปี 2558 เกิดเหตุระเบิดที่บริเวณศาลท้าวมหาพรหม โรงแรมแกรนด์ ไฮแอท เอราวัณ บริเวณสี่แยกราชประสงค์ ส่งผลให้ชาวไทย 6 คนและชาวต่างชาติ 14 คนเสียชีวิต ซึ่งมีทั้งนักท่องเที่ยวและประชาชน 125 คน ได้รับบาดเจ็บ เป็นผลให้รัฐบาลของหลายประเทศออกประกาศเตือนประชาชนของตนให้ระมัดระวังเป็นพิเศษหรือหลีกเลี่ยงมาประเทศไทย

- ปี 2561 เกิดเหตุการณ์เรือท่องเที่ยวล่มบริเวณเกาะเซ จังหวัดภูเก็ต มีผู้โดยสารบนเรือจำนวน 97 คน ทั้งหมดเป็นนักท่องเที่ยวชาวจีน และเสียชีวิตจากเหตุการณ์ครั้งนี้ถึง 47 คน ก่อให้เกิดผลกระทบจำนวนนักท่องเที่ยวจีนลดลงอย่างมากในช่วงเดือนต่อ ๆ มา

เหตุการณ์หรือวิกฤตการณ์เหล่านี้ มีทั้งที่เกิดจากภัยธรรมชาติ ที่นอกเหนือการควบคุม และที่เกิดจากปัญหาด้านการบริหารจัดการที่ยังขาดประสิทธิภาพ โดยก่อให้เกิดความเสียหายต่อชีวิต และทรัพย์สิน รวมทั้งส่งผลกระทบต่อธุรกิจท่องเที่ยวมากน้อยแตกต่างกันไป ในแต่ละที่บางวิกฤตการณ์ส่งผลกระทบต่อจำนวนนักท่องเที่ยวในภาพรวมของประเทศ รวมทั้งภาพลักษณ์ด้านความปลอดภัยของประเทศ

- **ระบุ (Identify) :** ระบุความเสี่ยงหรืออันตรายก่อนที่จะกลายเป็นความจริง

- **วิเคราะห์ (Analyse) :** สร้างข้อมูลสำหรับการตัดสินใจ โดยการประเมินความน่าจะเป็น ระยะเวลา และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น จากความเสี่ยงแต่ละอย่าง จากนั้นจำแนกและจัดลำดับความสำคัญ

- **แผน (Plan) :** ใช้ข้อมูลการตัดสินใจเพื่อกำหนดแผนปฏิบัติการฉุกเฉินเพื่อบรรเทาผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากความเสี่ยงแต่ละอย่าง

- **ติดตาม (Track) :** ตรวจสอบประสิทธิภาพของแผน โดยการตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงที่เปลี่ยนแปลงไป

- **การควบคุม (Control) :** แก้ไขแผนตามข้อมูลจากขั้นตอนการติดตาม

- **การสื่อสาร (Communicate) :** สื่อสารข้อมูลภายในและภายนอกเพื่อให้มั่นใจว่าผู้มีส่วนได้เสียยอมรับและสนับสนุนการตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงในสภาพแวดล้อมที่มีความเสี่ยง

UNWTO แนะนำว่าหน่วยงานการท่องเที่ยวของแต่ละประเทศควรจัดตั้งคณะกรรมการบริหารหรือคณะทำงานที่รับผิดชอบด้านการบริหารความเสี่ยงในพื้นที่สำคัญ ๆ สำหรับประเทศไทย กระทรวงการท่องเที่ยวหรือหน่วยงานที่มีการรับผิดชอบด้านการท่องเที่ยวเป็นเจ้าภาพ (host) และความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนในการดำเนินการร่วมกัน

การบริหารความเสี่ยงด้านการท่องเที่ยวไทย

ความเสี่ยง (risk) คือ เหตุการณ์ความไม่แน่นอน ที่อาจเกิดขึ้นแล้วส่งผลกระทบต่อเป้าหมาย พันธกิจ และวิสัยทัศน์ขององค์กร ความเสี่ยงจึงต่างจาก ปัญหา 2 ประการคือ 1) ปัญหาคือ สิ่งที่เกิดขึ้นแล้ว ในขณะที่ความเสี่ยงคือ สิ่งที่จะเกิดหรือไม่เกิดก็ได้ 2) ความเสี่ยงหากเกิดแล้วจะทำให้องค์กรไม่บรรลุเป้าหมาย พันธกิจและวิสัยทัศน์ขององค์กร ในขณะที่ ปัญหาอาจเป็นเพียงแค่เรื่องเล็กน้อยที่อาจจะ ไม่เกี่ยวข้องกับการไม่บรรลุเป้าหมายขององค์กร

แนวทางการบริหารความเสี่ยงตามที่ PATA แนะนำ ในคู่มือตามที่กล่าวมาแล้ว ก็เป็นกระบวนการหรือ ขั้นตอนในการบริหารความเสี่ยงที่นำมาปรับใช้กับการบริหารจัดการความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับวิกฤตการณ์ ที่ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยว

การบริหารจัดการความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพ สามารถป้องกันไม่ให้อะไรเล็กๆ ง่ายๆ กลายเป็นวิกฤตการณ์ ในทางตรงกันข้ามการขาดความเข้าใจและบริหารจัดการ ความเสี่ยงไม่ดี สามารถนำไปสู่การเกิดวิกฤตการณ์ รุนแรงได้

การบริหารความเสี่ยงที่เป็นมาตรฐานสากล ที่มีการใช้เกือบทุกประเทศคือ มาตรฐานสากล COSO ซึ่งได้มีการพัฒนามาอย่างต่อเนื่อง และฉบับล่าสุดคือ มาตรฐาน COSO ERM 2017 ที่มีการเชื่อมโยงเข้ากับ ยุทธศาสตร์และสมรรถนะขององค์กร ซึ่งจากผล การสำรวจบริษัทจดทะเบียนไทย 7 กลุ่มอุตสาหกรรม จำนวน 700 กว่าบริษัทพบว่า ร้อยละ 81 ใช้ มาตรฐานสากล COSO ERM (Committee of Sponsoring Organization of the Treadway Commission Enterprise Risk Management),

(Sae-Lim, 2020) เนื่องจากมีกรอบการดำเนินงานที่ชัดเจน ตลอดจนเป็นมาตรฐานสากลที่มีการใช้เกือบทุกประเทศ

การบริหารความเสี่ยงประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ

- **Component 1: Governance and Culture** เกี่ยวข้องกับการจัดตั้ง คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง จัดโครงสร้างให้มีหน่วยงานดูแลรับผิดชอบ กำหนด วัฒนธรรมองค์กรที่ต้องการ แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นต่อค่านิยมหลัก (Core values) พัฒนาและรักษาบุคคลที่มีความสามารถไว้
- **Component 2: Strategy and Objective Setting** คือ การแทรก การบริหารความเสี่ยงเข้าไปในกระบวนการวางแผนกลยุทธ์ขององค์กร ตลอดจน การกำหนดความเสี่ยง (Risk Appetite) ที่องค์กรยอมรับได้
- **Component 3: Performance** คือ ขั้นตอนการระบุ ประเมิน จัดอันดับ ตอบสนองความเสี่ยง และการจัด Portfolio ของความเสี่ยง
- **Component 4: Review & Revision** คือ กระบวนการทบทวน และพัฒนาระบบบริหารความเสี่ยงองค์กร
- **Component 5: Information, Communication & Report** พัฒนา ศักยภาพสูงสุดระบบบริหารความเสี่ยงด้วยข้อมูล การสื่อสารและการจัดทำรายงาน

Governance & Culture	Strategy & Objective-Setting	Performance	Review & Revision	Information, Communication, & Reporting
1. Exercises Board Risk Oversight 2. Establishes Operating Structures 3. Defines Desired Culture 4. Demonstrates Commitment to Core Values 5. Attracts, Develops, and Retains Capable Individuals	6. Analyzes Business Context 7. Defines Risk Appetite 8. Evaluates Alternative Strategies 9. Formulates Business Objectives	10. Identifies Risk 11. Assesses Severity of Risk 12. Prioritizes Risks 13. Implements Risk Responses 14. Develops Portfolio View	15. Assesses Substantial Change 16. Reviews Risk and Performance 17. Pursues improvement in Enterprise Risk Management	18. Leverages Information and Technology 19. Communicates Risk Information 20. Reports on Risk, Culture, and Performance

กรอบการบริหารความเสี่ยงสากล COSO ERM ปี 2017 แหล่งที่มา: COSO (2017)

การบริหารความเสี่ยงด้านการท่องเที่ยว

ทุกรัฐฐานการบริหารความเสี่ยงให้มุมมองเดียวกันว่ากระบวนการบริหารความเสี่ยงที่สำคัญจะประกอบไปด้วย การระบุความเสี่ยง (Risk Identification) การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) การตอบสนองหรือจัดการความเสี่ยง (Risk Response and Mitigation) และการติดตามความเสี่ยง (Risk Monitoring)

การนำการบริหารความเสี่ยงมาใช้ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว นับเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยลดผลกระทบจากวิกฤตการณ์ต่าง ๆ อย่างไรก็ตาม การบริหารความเสี่ยงในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวควรมอง ในมุมมองที่กว้างกว่าความเสี่ยงจากวิกฤตการณ์ต่าง ๆ ทั้ง 5 ประเภท ตามที่ UNWTO จัดประเภทไว้ โดยจะต้องระบุประเภทของความเสี่ยง เพื่อความยั่งยืน ให้ครอบคลุมทุกมิติ คือ ความเสี่ยงด้านความยั่งยืน (Sustainability Risks) ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Strategic Risks) ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน (Operational Risks) ความเสี่ยงทางการเงิน (Financial Risk)

ประเภทของความเสี่ยงเพื่อความยั่งยืน

แหล่งที่มา: Saardchom (2013: 38)

ความเสี่ยงด้านการท่องเที่ยวไทย

จากกรอบการบริหารความเสี่ยงเพื่อความยั่งยืนที่ได้กล่าวมาแล้ว สามารถนำมาวิเคราะห์ความเสี่ยงในบริบทของการท่องเที่ยวไทย ดังนี้

1. ความเสี่ยงด้านความยั่งยืน (Sustainability Risks)

ความเสี่ยงด้านความยั่งยืนในบริบทด้านการท่องเที่ยว ได้แก่ ความยั่งยืนของทรัพยากรด้านการท่องเที่ยว ความยั่งยืนด้านวัฒนธรรม ความยั่งยืนด้านสังคมที่ได้รับผลกระทบจากการท่องเที่ยว

● **ความยั่งยืนด้านทรัพยากรธรรมชาติ** เกิดจาก 2 สาเหตุหลัก ๆ ได้แก่ เกิดจากภัยธรรมชาติ และเกิดจากการกระทำของมนุษย์ ปกติแล้วความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติมักเป็นความเสี่ยงที่มีโอกาสเกิดต่ำ แต่ผลกระทบสูงมาก อย่างไรก็ตาม World Economic Forum (WEF) ได้คาดการณ์ผ่านรายงาน Global Risk 2019 ว่าการเกิดขึ้นของภัยธรรมชาติจะถี่ขึ้น พบว่า 10 อันดับแรกของความเสี่ยงระดับโลก มักมีอยู่ในหมวดของภัยธรรมชาติทั้งสิ้น 6 รายการ ได้แก่ ความรุนแรงของสภาพอากาศ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยธรรมชาติ ภัยธรรมชาติจากมนุษย์ ความสูญเสียทางความหลากหลายทางชีวภาพและระบบนิเวศทางน้ำ

10 อันดับความเสี่ยงที่เกิดขึ้นและรุนแรง

ความเสี่ยงที่วัดจากความถี่ 10 อันดับแรก	ความเสี่ยงที่วัดจากผลกระทบ 10 อันดับแรก
● ความรุนแรงของสภาพอากาศ	● ความเสี่ยงด้านอาวุธอานุภาพทำลายล้างสูง
● การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	● การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
● ภัยธรรมชาติ	● ความรุนแรงของสภาพอากาศ
● การโจรกรรมข้อมูล	● วิกฤตทางน้ำ
● ด้านโจรกรรมทางไซเบอร์	● ภัยธรรมชาติ
● ภัยธรรมชาติจากมนุษย์และระบบนิเวศ	● ความสูญเสียทางความหลากหลายทางชีวภาพ
● การอพยพย้ายถิ่น	● ด้านโจรกรรมทางไซเบอร์
● ความสูญเสียทางความหลากหลายทางชีวภาพและระบบนิเวศ	● ระบบโครงสร้างพื้นฐานล้ม
● ภาวะเศรษฐกิจฟองสบู่	● การแพร่กระจายของเชื้อโรค

แหล่งที่มา: WEF (2019: 5)

ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของเหตุการณ์ภัยธรรมชาติไม่ใช่ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในประเทศไทยเท่านั้น แต่เกิดขึ้นทั่วโลกและแน่นอนว่าหากเกิดภัยธรรมชาติมากขึ้น จำนวนนักท่องเที่ยวทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศมีแนวโน้มที่ลดลงอย่างแน่นอน และจากงานวิจัย (Kaewnuch, 2017) พบว่าภัยธรรมชาติส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวชาวตะวันตกมากกว่านักท่องเที่ยวจากตะวันออก

ทรัพยากรธรรมชาติ นอกจากได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติแล้วยังเกิดจากการกระทำของมนุษย์ เช่น นักท่องเที่ยวเข้าไปในแหล่งท่องเที่ยวมากเกินไปจนเกินกว่าความสามารถในการรองรับ ส่งผลต่อทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรมหรือถูกทำลาย การบุกรุกทำลายเพื่อสร้างสิ่งปลูกสร้าง เช่น รีสอร์ท เพื่อให้บริการนักท่องเที่ยว การทำลายจากน้ำมือของนักท่องเที่ยว เป็นต้น

ปัญหาด้านขยะมูลฝอย การทิ้งขยะลงทะเล น้ำเสีย ก็เป็นปัญหาที่มีผลต่อความยั่งยืนของแหล่งท่องเที่ยวด้วยเช่นกัน

- **ความยั่งยืนด้านวัฒนธรรม** ทรัพยากรด้านวัฒนธรรม เช่น แหล่งประวัติศาสตร์ โบราณสถาน ประเพณี วัฒนธรรม เป็นต้น เป็นทรัพยากรสำคัญ ที่มีความเสี่ยงจะถูกทำลาย หากขาดการบริหารความเสี่ยงที่ดี อาทิ ขาดมาตรการในการอนุรักษ์ พื้นฟูรักษาไว้

- **ความยั่งยืนด้านสังคมที่ได้รับผลกระทบจากการท่องเที่ยว** การท่องเที่ยวไม่ใช่จะมีแต่กระทบทางบวกเท่านั้น ยังมีผลทางลบตามมา เช่น ผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของคนในชุมชน ราคาสินค้าและบริการที่แพงขึ้น การจรรยาที่แออัด การแย่งกันใช้บริการ สาธารณูปโภค ปัญหาสังคม ยาเสพติด เป็นต้น

2. ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Strategic Risks)

หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการท่องเที่ยวจำเป็นต้องมีการศึกษาวิเคราะห์และวางกลยุทธ์การท่องเที่ยวของประเทศให้เหมาะสมเพื่อให้ยั่งยืนและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับนานาชาติ ซึ่งจะต้องครอบคลุมถึงทิศทางการพัฒนา การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน การปรับตัวให้เข้ากับโลกาภิวัตน์ หากประเทศใดละเลยหรือวางกลยุทธ์ไม่เหมาะสม หรือวางกลยุทธ์แต่ไม่ได้นำไปสื่อสารให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ และนำไปปฏิบัติ รวมทั้งขาดการสนับสนุนการดำเนินการตามกลยุทธ์ ย่อมนำมาซึ่งความเสี่ยงต่อการท่องเที่ยว

3. ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน (Operational Risks)

เป็นความเสี่ยงที่จะเกิดความเสียหายอันเนื่องมาจากการขาดการกำกับดูแลกิจการที่ดี หรือขาดธรรมาภิบาลในองค์กร และการขาดการควบคุมที่ดี โดยอาจเกี่ยวข้องกับกระบวนการปฏิบัติงานภายใน คน ระบบงาน หรือเหตุการณ์ภายนอก และส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว ซึ่งความเสี่ยงการดำเนินงานนี้ นอกเหนือจากการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับด้านการท่องเที่ยวแล้ว ยังครอบคลุมถึงผู้ให้บริการด้านการท่องเที่ยวของภาคเอกชน เพราะหากเกิดความเสียหาย ณ จุดใดก็อาจส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวได้ เช่น การฉ้อโกงนักท่องเที่ยว ก็ก่อให้เกิดภาพลักษณ์ไม่ดีต่อการท่องเที่ยว การประมาทเลินเล่อในการขับขี่ของคนขับรถและเกิดอันตรายต่อนักท่องเที่ยว หรือการให้บริการกีฬาทางน้ำแล้วเกิดอุบัติเหตุก็ล้วนแต่เป็นความเสี่ยงที่ก่อให้เกิดความเสียหายได้ทั้งสิ้น ดังนั้น การพัฒนามาตรฐานของหน่วยงานภาครัฐ และผู้ให้บริการด้านการท่องเที่ยว การบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดจึงเป็นสิ่งจำเป็น

4. ความเสี่ยงทางการเงิน (Financial Risk)

รายได้จากการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับจำนวนนักท่องเที่ยว จำนวนวันพักเฉลี่ย และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยที่นักท่องเที่ยวนำมาใช้จ่ายเป็นค่าที่พัก ค่าอาหารและเครื่องดื่ม ค่าเดินทาง ค่ากิจกรรม ความบันเทิง เป็นต้น ความเสี่ยงทางการเงินจึงมีความสัมพันธ์กับการตลาด ซึ่งขึ้นอยู่กับกลยุทธ์ประชาสัมพันธ์ ความน่าสนใจของสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว ภาพลักษณ์ความปลอดภัย เป็นต้น ความเสี่ยงทางการเงินยังมีความสัมพันธ์กับค่าเงินบาทเมื่อเปรียบเทียบกับเงินสกุลของประเทศของนักท่องเที่ยว หากค่าเงินบาทแข็งเกินไป จะทำให้สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวแพงขึ้น นักท่องเที่ยวลดลง นอกจากนี้สถานการณ์เศรษฐกิจโลก เศรษฐกิจของประเทศที่เป็นตลาดนักท่องเที่ยว ก็มีส่วนสำคัญต่อความเสี่ยงทางการเงิน

การบริหารความเสี่ยงเพื่อความยั่งยืนของการท่องเที่ยวไทย

ในปัจจุบันการบริหารความเสี่ยงด้านการท่องเที่ยวยังอยู่ในรูปแบบเชิงรับและขาดความต่อเนื่อง เมื่อเกิดวิกฤตการณ์ครั้งใดก็จะเกิดความตื่นตัวในการดำเนินการ และเมื่อเหตุการณ์ผ่านไป ก็จะนำเรื่องการบริหารความเสี่ยงด้านการท่องเที่ยวมาดำเนินการต่อยอดค่อนข้างน้อย ดังนั้นเพื่อความยั่งยืนของการท่องเที่ยวไทย จึงควรดำเนินการ ดังนี้

- ให้ความสำคัญกับการบริหารความเสี่ยงด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยควรมีองค์กรรับผิดชอบและมีคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ร่วมกันวางแผนและขับเคลื่อนการบริหารความเสี่ยงด้านการท่องเที่ยว โดยอาจมีโครงสร้างการบริหารทั้งในระดับประเทศ ระดับจังหวัด และระดับพื้นที่หรือแหล่งท่องเที่ยว โดยทุกระดับควรมีทั้งภาครัฐและภาคเอกชน และในระดับพื้นที่ควรมีผู้แทนชุมชนเข้าร่วมด้วย

- ศึกษาและจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้ครอบคลุมทุกมิติของความเสี่ยง และกำหนดวิธีการตอบสนองต่อความเสี่ยงที่เหมาะสม และนำไปสู่การปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง

- อบรมให้ความรู้ด้านการบริหารความเสี่ยงให้กับบุคลากรทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ตลอดจนประชาชนในแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้เข้าใจ ตระหนักถึงความสำคัญ และมีส่วนร่วมในการบริหารความเสี่ยงด้านการท่องเที่ยว และนำความรู้ไปปรับใช้ตามบทบาทหน้าที่ของตน

- จัดทำระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหารความเสี่ยงด้านการท่องเที่ยว ทั้งในลักษณะตัวชี้วัดเตือนภัยล่วงหน้า และตัวชี้วัดสถานการณ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารความเสี่ยงด้านการท่องเที่ยว

- ศึกษาและนำแนวทางการบริหารความเสี่ยงที่จัดทำโดยหน่วยงานต่าง ๆ ระดับโลก เช่น UNWTO, PATA เป็นต้น มาจัดทำเป็นคู่มือการบริหารความเสี่ยงด้านการท่องเที่ยว ในระดับต่าง ๆ เพื่อแจกจ่ายให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง นำไปประยุกต์ใช้กับการบริหารความเสี่ยงด้านการท่องเที่ยว

- นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาพัฒนาเพื่อใช้ในการดูแลรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว เช่น การจัดทำ Application ด้านความปลอดภัย ให้นักท่องเที่ยว Download ระบบสามารถเพื่อช่วยให้นักท่องเที่ยวเข้าถึงข้อมูลด้านความปลอดภัย ความช่วยเหลือจากหน่วยงานต่าง ๆ ได้ทุกสถานที่ตลอด 24 ชั่วโมง สามารถแจ้งเตือนภัย ณ จุดที่มีความเสี่ยง เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถระมัดระวังได้ง่ายๆ สามารถหาตำแหน่งของนักท่องเที่ยวในกรณีต้องการความช่วยเหลือเร่งด่วน และนักท่องเที่ยวสามารถใช้ในการร้องเรียนต่าง ๆ ได้ด้วย เป็นต้น

ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว กับความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของไทย

ปัจจุบัน การท่องเที่ยวนับว่ามีความสำคัญต่อเศรษฐกิจโลกและของหลายประเทศ ทำให้ประเทศต่าง ๆ หันมาสนใจกับการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของตนให้เป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ทั้งด้วยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว รวมถึงการพัฒนาสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องในห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ตั้งแต่ผู้ส่งมอบวัตถุดิบและบริการ (Tourism Supplier) บริษัทนำเที่ยว (Tour Operator) บริษัทตัวแทนท่องเที่ยว (Travel Agent) และนักท่องเที่ยว (Tourist) ให้สามารถทำงานสอดประสานกัน (Collaboration) ได้อย่างลงตัว เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

ความสำคัญของความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว (Safety and Security) ที่มีต่อความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของไทยทั้งในระดับประเทศและระดับเมือง

จากรายงาน “The Travel and Tourism Competitiveness Report 2019” จัดทำโดย World Economic Forum (WEF) เพื่อจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของ 140 ประเทศทั่วโลก (สองปีครั้ง) สำหรับให้ประเทศต่าง ๆ ประเมินความสามารถด้านการท่องเที่ยวที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวเปรียบเทียบกับประเทศอื่น ๆ โดยการวัดจากปัจจัยหลัก 4 ด้าน ได้แก่ ด้านสถานะแวดล้อมที่เอื้ออำนวย (Enabling Environment) นโยบายด้านการท่องเที่ยวและเงื่อนไขในการอำนวยความสะดวก (T&T Policy and Enabling Conditions) โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) และทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ (Natural and Cultural Resources) ทั้งนี้ในปี 2562 ประเทศไทยถูกจัดไว้ในอันดับที่ 31 มีคะแนนรวม 4.5 ดีขึ้นกว่าเมื่อปี 2560 ที่อยู่อันดับ 34 ด้วยคะแนน 3.48 ทั้งนี้ จุดอ่อนที่ถือว่าต่ำกว่ามาตรฐานเฉลี่ยของประเทศต่าง ๆ และ

อยู่ในขั้นวิกฤติของการท่องเที่ยวไทยคือ ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืน (Environment & Sustainability) ที่เป็นปัจจัยย่อยทางนโยบายด้านการท่องเที่ยว รองลงมาเป็นเรื่องของความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว (Safety and Security) และเรื่องของความสะอาดและสุขอนามัย ซึ่งเป็นปัจจัยย่อยภายใต้ปัจจัยหลักด้านสถานะแวดล้อมที่เอื้ออำนวย

สำหรับประเด็นด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว WEF ได้จัดอันดับประเทศไทยอยู่ที่อันดับ 111 ด้วยคะแนน 4.8 ถึงแม้ดีขึ้นกว่าปี 2560 (อันดับ 118) แต่ยังคงถือว่าต่ำมากเมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ ในเอเชีย โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียนอย่างมาเลเซีย (อันดับ 34) เวียดนาม (อันดับ 58) อินโดนีเซีย (อันดับ 80) ลาว (อันดับ 83) และกัมพูชา (อันดับ 102) โดยตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นนี้ทั้งหมดอยู่ในอันดับที่ต่ำมาก ได้แก่ ต้นทุนทางธุรกิจที่เกิดขึ้นจากการก่ออาชญากรรมและความรุนแรง อยู่ในอันดับที่ 87 ความน่าเชื่อถือของบริการที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ อยู่ในอันดับที่ 107 ต้นทุนทางธุรกิจที่เกิดจากการก่อการร้าย อยู่ในอันดับที่ 115 และดัชนีเหตุการณ์การก่อการร้ายที่เกิดขึ้นอยู่ในอันดับ 133 ยกเว้นอัตราการก่ออาชญากรรมที่เกิดขึ้นในประเทศซึ่งจัดได้ว่าอยู่ในระดับเฉลี่ยกลาง ๆ ค่อนไปทางสูงเล็กน้อย (อันดับที่ 77)

นอกจากนี้ The Economist Intelligence Unit (EIU) ได้จัดทำรายงาน Safe Cities Index 2019 เพื่อจัดอันดับเมืองใหญ่ของโลกจำนวน 60 เมือง จาก 57 ตัวชี้วัด ภายใต้ 4 ปัจจัยหลัก ๆ คือ (1) ความมั่นคงปลอดภัยในการใช้เครื่องมือทางดิจิทัล ทั้งในแง่ของประสิทธิภาพ ความเป็นส่วนตัวของข้อมูลและการใช้ประโยชน์ (2) ความปลอดภัยของสุขภาพอนามัยทั้งในระดับนโยบายไปจนถึงความสะอาดของอาหารอากาศ และน้ำ รวมถึงความพร้อมของการให้บริการทางการแพทย์ (3) ความปลอดภัยของโครงสร้างพื้นฐาน ทั้งด้านการขนส่ง ที่พัก ระบบประกันภัยที่เกิดจากความเสียหาย การพัฒนาระบบข้อมูลแจ้งเตือนภัย ความสามารถของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการอำนวยความสะดวกต่อการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งความเสียหายที่เกิดจากภัยธรรมชาติ (4) ความปลอดภัยส่วนบุคคล ที่ครอบคลุมในประเด็นของการเข้าถึงข้อมูลด้านอาชญากรรม มีมาตรการรักษาความปลอดภัยในระดับบุคคลที่ชัดเจน มีกฎระเบียบและการบังคับใช้อาวุธปืน ระดับอาชญากรรมบนท้องถนน ประสิทธิภาพการปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจและการมีอาสาสมัครตำรวจชุมชน ความเสี่ยงของเสถียรภาพทางการเมือง และความสามารถในการควบคุมสถานการณ์เลวร้ายที่เกิดขึ้น โดยกรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น ได้รับการจัดอันดับให้เป็นเมืองที่มีความปลอดภัยที่สุดในโลก รวมทั้งเมืองใหญ่อื่น ๆ ในเอเชียที่ติดอันดับ Top 10 ได้แก่ ประเทศสิงคโปร์ เมืองโอซากา ประเทศญี่ปุ่น และกรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้

สำหรับประเทศไทย กรุงเทพมหานคร ถูกจัดอยู่ในอันดับที่ 47 ต่ำกว่าอันดับของเมืองใหญ่ในเอเชียอื่น ๆ ได้แก่ กรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้ ฮองกง กรุงปักกิ่ง และนครเซี่ยงไฮ้ ของประเทศจีน กรุงกัวลาลัมเปอร์

ประเทศมาเลเซีย กรุงมานิลา ประเทศฟิลิปปินส์ และกรุงโฮจิมินห์ซิตี้ ประเทศเวียดนาม โดยอันดับที่แย่สุดของความปลอดภัยในกรุงเทพมหานคร คือ ความปลอดภัยส่วนบุคคล ที่อยู่ในอันดับที่ 52 และที่ต่ำสุดคือ ความปลอดภัยทางด้านดิจิทัล อันดับที่ 40 ในขณะที่ ความปลอดภัยด้านโครงสร้างพื้นฐาน อยู่ในอันดับที่ 48 และความปลอดภัยด้านสุขภาพอนามัย อันดับที่ 45

ผลการจัดอันดับความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยวทั้งในระดับประเทศของ WEF และระดับเมืองใหญ่ของ The Economist Intelligence Unit แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของไทยที่ยังต้องพัฒนาโดยคำนึงถึงประเด็นเรื่องความปลอดภัยมาเป็นลำดับต้น ๆ และไม่ใช่เฉพาะระดับประเทศเท่านั้น แต่รวมถึงการรักษาความปลอดภัยในระดับเมืองใหญ่ ที่ต้องมีการเตรียมความพร้อมรองรับกับแนวโน้มจำนวนประชากรในเมืองขนาดใหญ่ที่ปัจจุบันมีประชากรอาศัยอยู่กว่าครึ่งหนึ่งของประชากรโลก (ร้อยละ 56) และจะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 68 ในปี 2593 หรืออีก 30 ปี ข้างหน้า ซึ่งจะเป็ข้อจำกัดในการจัดการด้านความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก

นิยามความหมายของคำว่า “ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว”

ไม่มีหน่วยงานใดที่นิยามความหมายคำว่า “ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว” ไว้อย่างชัดเจนและถือเป็นนิยามที่ใช้กันโดยทั่วไป แต่มีการกำหนดขึ้นเฉพาะของแต่ละองค์กร อย่างเช่น กรณีของการวัดค่าความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวจากองค์กรที่มีชื่อเสียงอย่าง WEF และ The Economist Intelligence Units (EIU) เป็นต้น องค์กรด้านการท่องเที่ยวโลกได้ระบุถึงความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวที่ต้องพิจารณาจากความเสี่ยงภัยที่เกิดขึ้นได้จาก 4 แหล่งด้วยกัน ซึ่งโดยรวมสอดคล้องกับตัวชี้วัดความปลอดภัยทางการท่องเที่ยวของทั้งสองสถาบันที่กล่าวถึงข้างต้น แต่มีการจัดกลุ่มตามแหล่งที่ก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว ประกอบด้วย

• **จากการกระทำของมนุษย์และสภาพแวดล้อมภายนอกอุตสาหกรรม**
การท่องเที่ยว ได้แก่ การกระทำผิดทั่วไปที่นักท่องเที่ยวตกเป็นผู้เสียหาย (การลักขโมย การฉ้อโกง การฉ้อโกง การฉ้อโกง การฉ้อโกง) การกระทำอันตรายแบบสุ่มและแบบเฉพาะเจาะจง (การข่มขืน) การก่ออาชญากรรมที่มีการเตรียมการวางแผนและไตร่ตรองไว้ก่อน (การค้าทาส การข่มขืน การข่มขืน การข่มขืน การข่มขืน) การก่อการร้ายและการบุกรุกสถานที่ของรัฐโดยมีข้อสงสัยด้วยกฎหมายสงคราม การจับตัวประกัน และการจี้เครื่องบิน ภาวะสงคราม ความขัดแย้งทางสังคม และการก่อความไม่สงบทางการเมืองและทางศาสนา รวมทั้งความบกพร่องของระบบการป้องกันภัยสาธารณะ องค์กร และบริการที่เกี่ยวข้อง

• **จากภาคการท่องเที่ยวและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง** ได้แก่ ความบกพร่องทางด้านมาตรฐานความปลอดภัย (เช่น ก่อให้เกิดเพลิงไหม้ ความผิดพลาดจากการก่อสร้าง และขาดมาตรการป้องกันแผ่นดินไหว เป็นต้น) ความบกพร่องทางด้านสุขอนามัยที่ดีและความเสี่ยงต่อสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืนในสถานที่ท่องเที่ยว ขาดมาตรการป้องกันการกระทำที่ผิดกฎหมาย การก่ออาชญากรรมและการกระทำผิดในแหล่งท่องเที่ยวที่รวมถึงการใช้บริการแรงงานเด็กอย่างผิดกฎหมาย การหลอกลวงนักท่องเที่ยวที่เป็นผลจากการละเลยการตรวจสอบผู้ประกอบการท่องเที่ยว การไม่ดำเนินการตามเงื่อนไขข้อตกลง รวมทั้งการประทุษร้ายของพนักงานหรือเจ้าหน้าที่

• **จากนักท่องเที่ยวที่สร้างปัญหาความไม่ปลอดภัยให้กับตนเอง**
ได้แก่ การทำกิจกรรมที่โหดโหดและเสี่ยงอันตรายเกินไป (การเล่นกีฬา การขับรถ การบริโภคอาหารและเครื่องดื่ม และอื่น ๆ) ปัญหาด้านสุขภาพและการมีโรคประจำตัวของนักท่องเที่ยว การไม่เคารพสถานที่และมีความขัดแย้งที่ไม่เหมาะสม

และขัดต่อกฎหมายกับคนในพื้นที่ การมีส่วนร่วมในการกระทำที่ผิดกฎหมาย เช่น การลักลอบขนสิ่งผิดกฎหมาย เป็นต้น การเดินทางไปในพื้นที่ที่ไม่ปลอดภัย การกระทำที่ไม่ได้ตั้งใจหรือประมาทเลินเล่อจนเกิดความสูญเสียของส่วนตัว เอกสารสำคัญ เงิน และอื่น ๆ

• **ความปลอดภัยที่เกิดจากความเสี่ยงทางกายภาพและสภาวะแวดล้อม** ได้แก่ การไม่ระมัดระวังอันตรายในพื้นที่ของแหล่งท่องเที่ยว เช่น พืชและสัตว์ที่เป็นอันตราย เป็นต้น ไม่มีการฉีควัคซีนป้องกันโรคติดต่อในเขตภูมิภาคนั้น ๆ ไม่ระมัดระวังเรื่องของการอาหารการกินที่สะอาดถูกหลักอนามัยเพียงพอ และการเข้าไปอยู่ในภาวะฉุกเฉิน เช่น ภัยธรรมชาติ และโรคระบาด เป็นต้น

ข้อมูลสถิติที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลทุติยภูมิ จากข้อมูลของกองมาตรฐานและกำกับความปลอดภัยนักท่องเที่ยว รวบรวมสถิติการบาดเจ็บ/เสียชีวิตของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย พบว่า ตั้งแต่ปี 2559 เป็นต้นมา จนถึงช่วง 8 เดือนแรก

ของปี 2562 มีนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิต รวมทั้งสิ้น 2,522 ราย โดยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 54.60) เกิดจากอุบัติเหตุทางบก-จราจร รองลงมาได้แก่ อุบัติเหตุทางน้ำ-ที่ไม่ใช่การโดยสาร เช่น กิจกรรมทางน้ำ เป็นต้น จำนวน 499 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.79 อุบัติเหตุทางน้ำจากการโดยสารและขนส่งทางน้ำ จำนวน 269 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.67 ซึ่งเป็นจำนวนและสัดส่วนที่ใกล้เคียงกับอุบัติเหตุทางบกที่ไม่ใช่การจราจร จำนวน 261 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.35 ที่น้อยสุดเป็นการบาดเจ็บและเสียชีวิตที่เกิดจากการก่ออาชญากรรม จำนวน 116 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.60 สำหรับสาเหตุที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุ 10 อันดับแรก ได้แก่ จักรยานยนต์ รถยนต์ รถทัวร์ เล่นน้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติ โรคไม่ติดต่อ/โรคประจำตัว รอดูสารธารณะ อุบัติเหตุทางบกอื่น ๆ เรือสปีดโบ๊ท ดำน้ำแบบผิวหน้า (สโนกเกิ้ล) และดำน้ำลึก โดยจังหวัดที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติบาดเจ็บและเสียชีวิตส่วนใหญ่เป็นจังหวัดท่องเที่ยวหลักของไทย ได้แก่ ภูเก็ต สุราษฎร์ธานี พังงา กระบี่ เชียงใหม่ กาญจนบุรี พระนครศรีอยุธยา และชลบุรี ตามลำดับ

อย่างไรก็ตาม จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่ได้รับบาดเจ็บ/เสียชีวิตมีสัดส่วนน้อยมากเมื่อเทียบกับจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยซึ่งมีจำนวนปีละเกือบ 40 ล้านคน ทั้งนี้ แนวโน้มจำนวนนักท่องเที่ยวที่บาดเจ็บและเสียชีวิตมีแนวโน้มลดลงในช่วง 8 เดือน (ม.ค.-ส.ค.) ของปี 2562 เมื่อเทียบกับทั้งปี 2561 ทั้งโดยรวม (ถ้าจำนวนนักท่องเที่ยวที่บาดเจ็บและเสียชีวิตเฉลี่ยในช่วง 4 เดือนที่เหลือของปี 2562 อยู่ในระดับเดียวกับ 8 เดือนแรก) โดยอุบัติเหตุทางน้ำที่เป็นการโดยสารและขนส่ง และอาชญากรรมมีแนวโน้มลดลงค่อนข้างมาก

ประเภท	ปี 2559	ปี 2560	ปี 2561	ปี 2562 (ม.ค.-ส.ค.)	บาดเจ็บ-เสียชีวิต รวม (ราย)	สัดส่วน (%)
	บาดเจ็บ-เสียชีวิต รวม (ราย)	บาดเจ็บ-เสียชีวิต รวม (ราย)	บาดเจ็บ-เสียชีวิต รวม (ราย)	บาดเจ็บ-เสียชีวิต รวม (ราย)		
อุบัติเหตุทางบก-จราจร	323	451	376	227	1,377	54.60
อุบัติเหตุทางน้ำ-ไม่โดยสาร/ กิจกรรมทางน้ำ	102	163	133	101	499	19.79
อุบัติเหตุทางน้ำ-โดยสาร/ขนส่ง	102	48	106	13	269	10.67
อุบัติเหตุทางบก-ไม่จราจร /กิจกรรมทางบก	56	87	69	49	261	10.35
อาชญากรรม	40	45	22	9	116	4.60
รวม	623	794	706	399	2,522	100.00

แหล่งที่มา : กองมาตรฐานและกำกับความปลอดภัยนักท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวกับ ความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของไทย

ประเภท	ปี 2560 (เรื่อง)	ปี 2561 (เรื่อง)	ปี 2562 (บ.ค.-บ.ย.) (เรื่อง)
คมนาคมขนส่ง/เรือ/เครื่องบิน/รถโดยสาร	96	107	48
โรงแรม	53	51	22
ของหาย	41	26	23
เจ้าหน้าที่รัฐ	37	28	8
ลักทรัพย์	18	41	8
บริษัททัวร์	28	27	10
สิ่งแวดล้อม/อนามัย/ปลอดภัย	16	18	12
เตี๊ยมร้อน/ราคา	14	13	8
รถเช่า	15	9	4
ค่าธรรมเนียม	13	8	3
อุบัติเหตุ	6	10	8
ถูกทำร้ายร่างกาย	5	12	5
การสูญเสียบัตร	7	4	5
สนามบิน	8	5	3
สายการบิน	6	4	1
ติดคุก	1	2	
อื่น ๆ เช่น ร้านบวต ร้านขายของ การทำธุรกิจ บริการล่าช้า ป้ายภาษาอังกฤษในแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น	75	74	33
รวม	439	439	201

แหล่งที่มา : กองมาตรฐานและกำกับความปลอดภัยนักท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ในส่วนของการร้องเรียนเกี่ยวกับการถูกหลอกลวง เอาเปรียบจากข้อมูลนักท่องเที่ยว และศูนย์ช่วยเหลือ นักท่องเที่ยว (Tourist Assistance Center: TAC) ได้รับในช่วง 6 เดือนแรกของปี 2562 มีจำนวนทั้งสิ้น 201 เรื่อง แบ่งเป็น เรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการคมนาคมขนส่งทางเรือ เครื่องบิน และรถโดยสารจำนวน 48 เรื่อง คิดเป็นสัดส่วน ร้อยละ 23.88 รองลงมาได้แก่ แจ้งของหายจำนวน 23 เรื่อง (ร้อยละ 11.44) ซึ่งใกล้เคียงกับเรื่องโรงแรมที่พักที่มีจำนวน 22 เรื่อง (ร้อยละ 10.95) ซึ่งทั้ง 3 ประเด็นเป็นประเภทที่อยู่ในกลุ่มที่มีเรื่องร้องเรียนมากที่สุดใน 3 ลำดับต้นของปี 2560 เช่นกัน ยกเว้นปี 2561 ที่มีเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการลักทรัพย์ สูงกว่ากรณีการแจ้งของหาย นอกจากนั้น เป็นการร้องเรียน เกี่ยวกับความเดือดร้อนด้านสิ่งแวดล้อม สุขอนามัย และความปลอดภัย บริษัททัวร์ เจ้าหน้าที่รัฐ การลักทรัพย์ ความเดือดร้อน/ราคา และการขายอสังหาริมทรัพย์ไม่ได้คุณภาพ ที่มีจำนวนไม่มากนัก ยกเว้นรายการอื่น ๆ เช่น ร้านบวต ร้านขายของ การทำธุรกิจ การให้บริการล่าช้า และการไม่มีป้ายภาษาอังกฤษในแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น ที่รวมกันมีมากถึง 33 เรื่อง ซึ่งเรื่องร้องเรียน ส่วนใหญ่เกิดขึ้นในจังหวัดท่องเที่ยวหลักของไทย โดย กรุงเทพมหานคร มากที่สุดเกือบครึ่งหนึ่ง (91 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 45.27) รองลงมาได้แก่ กระบี่ ชลบุรี ภูเก็ต เชียงใหม่ และสุราษฎร์ธานี ตามลำดับ ในขณะที่นักท่องเที่ยว ชาวอินเดีย จีน อังกฤษ สิงคโปร์ ไทย อเมริกัน ฮองกง มาเลเซีย ออสเตรเลีย และบรูไน ติดอันดับ Top 10 ของผู้ส่งจำนวนเรื่องร้องเรียนมากที่สุด ซึ่งเป็นไปตาม จำนวนนักท่องเที่ยวของประเทศดังกล่าวที่เดินทาง มาประเทศไทยในสัดส่วนที่ค่อนข้างสูง

นอกจากนี้จากรายงานภาวะสังคมไทย ไตรมาส 2/2562 โดย สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ข้อมูลโดยรวมของประเทศเกี่ยวกับ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และความปลอดภัยในการสัญจรทางถนน มีแนวโน้ม ที่ดีขึ้น ยกเว้นประเด็นด้านสุขอนามัยเกี่ยวกับการเจ็บป่วยด้วยโรคเฝ้าระวัง ที่เพิ่มขึ้นมาก โดยคดีชีวิตร่างกายและเพศ รวมทั้งคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินลดลงจากช่วง เวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา (ลดลงร้อยละ 2.9 และร้อยละ 6.9 ตามลำดับ) ในขณะที่ ความปลอดภัยบนท้องถนนที่มีการรับแจ้งการเกิดอุบัติเหตุจราจรทางบกจำนวน 23,592 ราย ลดลงร้อยละ 10.6 จากไตรมาสเดียวกันในปีที่ผ่านมา แต่จำนวนผู้เสียชีวิตและมูลค่า ความเสียหายเพิ่มขึ้นร้อยละ 3 และร้อยละ 8.4 ตามลำดับ สาเหตุสูงสุดคือ ขับรถเร็ว เกินกว่าที่กฎหมายกำหนด ส่วนใหญ่เป็นรถจักรยานยนต์ ส่วนอุบัติเหตุรถยนต์โดยสาร สาธารณะช่วงครึ่งปีแรกของปี 2562 พบการเกิดอุบัติเหตุ 811 ราย ลดลงจาก ช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมาร้อยละ 7.6 สาเหตุมาจากการใช้ความเร็วเกินกำหนด การไม่เคารพกฎจราจร สภาพรถมีการดัดแปลงและมีสภาพไม่เหมาะสมกับการนำมาเป็น รถโดยสารสาธารณะ รวมทั้งการบรรทุกผู้โดยสารเกินกว่ากำหนด

ข้อมูลปฐมภูมิจากการสำรวจความเห็นของนักท่องเที่ยว เกี่ยวกับความปลอดภัยการท่องเที่ยวในประเทศไทย

จากผลการสำรวจนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจำนวน 502 ตัวอย่าง ที่เดินทางท่องเที่ยว ในประเทศไทย ณ ท่าอากาศยานนานาชาติ 5 แห่ง ได้แก่ ท่าอากาศยานนานาชาติสุวรรณภูมิ ท่าอากาศยานนานาชาติดอนเมือง ท่าอากาศยานนานาชาติภูเก็ต ท่าอากาศยาน นานาชาติหาดใหญ่ และท่าอากาศยานนานาชาติเชียงใหม่ โดยเป็นเพศหญิงใกล้เคียงกับ เพศชาย และส่วนใหญ่มีอายุไม่เกิน 35 ปี กว่าครึ่งหนึ่งเป็นนักท่องเที่ยวที่เดินทาง มาจากภูมิภาคเอเชีย รองลงมาได้แก่ ยุโรป เอเชียใต้ อเมริกา โอเชียเนีย ตะวันออกกลาง และแอฟริกา และส่วนใหญ่เดินทางมาเองกับครอบครัวเพื่อการพักผ่อนในช่วงวันหยุด และกว่าครึ่งหนึ่งที่เดินทางมาประเทศไทยเป็นครั้งแรก สามารถสรุปผลการสำรวจ ดังนี้

• นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนใหญ่ใช้ความปลอดภัยเป็นปัจจัยหนึ่ง ในการพิจารณาเลือกประเทศเพื่อการท่องเที่ยว

โดยนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชียให้ความสำคัญด้านความปลอดภัยในการเลือกประเทศ เพื่อการท่องเที่ยว ในสัดส่วนที่สูงกว่านักท่องเที่ยวจากภูมิภาคยุโรป และภูมิภาคอื่น ๆ

ความปลอดภัยนั้น...สำคัญไฉน

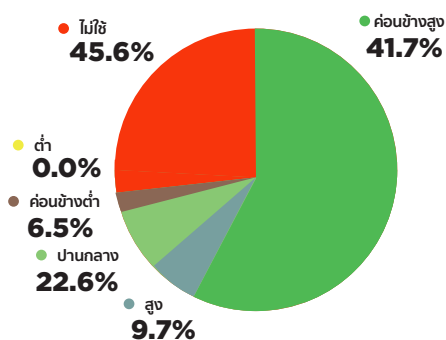
มีสถิติที่น่าสนใจเกี่ยวกับการเลือกประเทศเพื่อการท่องเที่ยว โดยใช้ “ความปลอดภัย” เป็นเครื่องมือช่วยในการตัดสินใจมากน้อยขนาดไหน...

ภูมิภาคอื่นๆ

ใช้ “ความปลอดภัย” ในการตัดสินใจ ภาพรวม

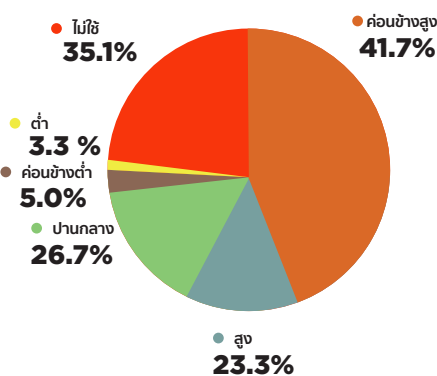
54.5%

ทวีปยุโรป

ใช้ “ความปลอดภัย” ในการตัดสินใจ ภาพรวม

64.9%

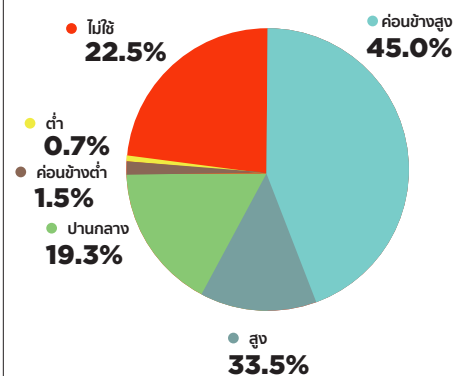

ทวีปเอเชีย

ใช้ “ความปลอดภัย” ในการตัดสินใจ ภาพรวม

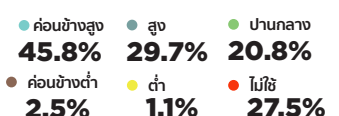
77.5%

☒ “มากที่สุด” เมื่อเทียบกับทวีปอื่นๆ ทั่วโลก

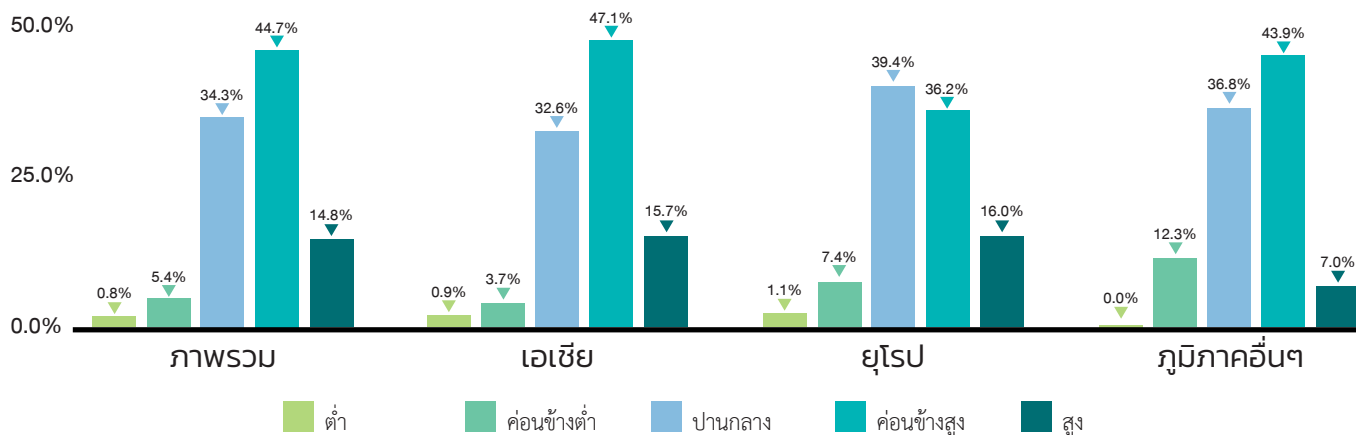

สรุปในภาพรวมทั่วโลก มีการใช้ “ความปลอดภัย” เป็นปัจจัยเลือกประเทศเพื่อการท่องเที่ยวแค่ไหน... ใช้ “ความปลอดภัย” ในการตัดสินใจ ภาพรวม

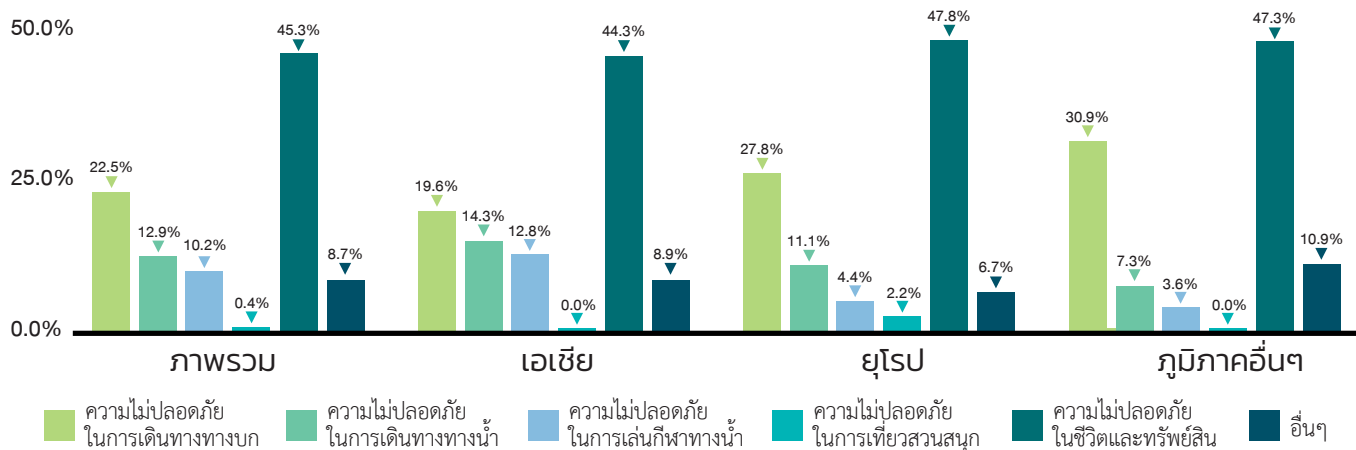
72.5%

ความเห็นต่อระดับความปลอดภัยในการท่องเที่ยวประเทศไทย

ลักษณะความไม่ปลอดภัยเมื่อเดินทางมาประเทศไทย

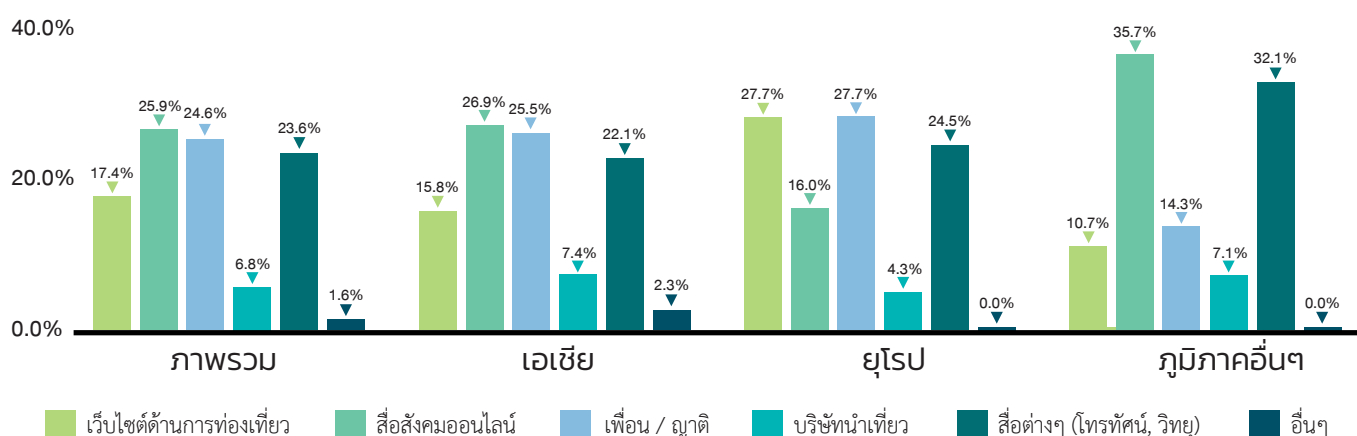

• นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนใหญ่มองว่าประเทศไทยมีความปลอดภัยค่อนข้างสูง ยกเว้นนักท่องเที่ยวจากยุโรปที่มองความปลอดภัยของประเทศไทยอยู่ในระดับสูงสัดส่วนใกล้เคียงกับระดับปานกลาง ทั้งนี้ เกือบครึ่งหนึ่งมองว่า เมื่อเดินทางมาประเทศไทยจะไม่มีความปลอดภัยเกี่ยวกับด้านอาชญากรรม (ปล้นจี้ ชิงทรัพย์ ข่มขืน ฯลฯ) มากที่สุด รองลงมาได้แก่ การเดินทางทางบก (รถโดยสาร รถบัส รถตู้ รถแท็กซี่ รถจักรยานยนต์) การเดินทางทางน้ำ (เรือโดยสาร เรือท่องเที่ยว) และกีฬาทางน้ำ และมองว่า การท่องเที่ยว สวนสนุกมีความปลอดภัยมากที่สุด

• นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนใหญ่ประเมินความเสี่ยงด้านต่างๆ ล่วงหน้าก่อนมาประเทศไทยอยู่ในระดับต่ำค่อนข้างไปทางระดับปานกลาง แต่มีความแตกต่างกันระหว่างนักท่องเที่ยวในแต่ละภูมิภาค อาทิ นักท่องเที่ยวจากเอเชียเห็นว่าการท่องเที่ยวแบบผจญภัยมีความเสี่ยงมากที่สุด ในขณะที่ นักท่องเที่ยวจากยุโรปและอื่น ๆ เห็นว่า ภัยพิบัติทางธรรมชาติ เช่น น้ำท่วม เป็นต้น มีความเสี่ยงมากที่สุด แต่ระหว่างเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย พบความเสี่ยงด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับน้อยที่สุดถึงน้อยแตกต่างกันไป โดยค่าเฉลี่ยที่พบจะต่ำกว่าค่าเฉลี่ยที่ประเมินล่วงหน้าก่อนมาประเทศไทยในทุกประเภทความเสี่ยง แสดงถึงการมาท่องเที่ยวประเทศไทยมีความเสี่ยงต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้ และมีระดับความเสี่ยงที่ใกล้เคียงกันในทุกประเภทของกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว และความปลอดภัยในด้านต่าง ๆ

ความเสี่ยงด้านต่าง ๆ	ค่าเฉลี่ยจากการประเมิน			
	ภาพรวม	เอเชีย	ยุโรป	ภูมิภาคอื่นๆ
การเดินทาง	2.01	2.03	2.20	1.58
การเดินทางโดยรถยนต์	2.09	2.03	2.44	1.89
• รถโดยสารสำหรับนักท่องเที่ยว	1.95	1.94	2.13	1.77
• รถโดยสารสาธารณะ	2.11	2.08	2.37	1.90
• ระบบขนส่งสาธารณะอื่นๆ	2.11	2.05	2.41	1.94
การเดินทางโดยรถไฟ	1.80	1.85	1.86	1.49
• การเดินทางโดยรถไฟฟ้	1.76	1.80	1.81	1.50
• การเดินทางโดยรถไฟ	1.84	1.85	1.97	1.60
การเดินทางทางน้ำ	2.09	2.12	2.15	1.81
• การเดินทางในทะเล	2.08	2.12	2.11	1.73
• การเดินทางในแม่น้ำ/คลอง	2.15	2.15	2.19	2.04
การเดินทางโดยเครื่องบิน	1.80	1.88	1.82	1.33
การท่องเที่ยวทางทะเล	2.06	2.09	2.16	1.68
กิจกรรมทางน้ำ	2.24	2.25	2.39	1.97
การดำน้ำ	2.32	2.33	2.46	2.02
กีฬาทางน้ำ	2.35	2.32	2.63	2.15
อื่นๆ	2.15	2.21	1.85	1.80
การท่องเที่ยวแบบผจญภัย	2.25	2.30	2.22	2.11
การล่องแก่ง	2.41	2.38	2.58	2.38
การปีนหน้าผา	2.35	2.30	2.53	2.36
การขับรถ ATV	2.13	2.08	2.29	2.17
การจัดจรรย์าน	2.02	2.01	2.25	1.79
การขี่ม้า/นั่งช้าง	2.01	2.00	2.24	1.77
การเดินป่า	1.97	1.96	2.04	1.92
อื่นๆ	2.04	2.12	1.93	1.36
การเที่ยวสวนสนุก	1.85	1.85	1.96	1.71
ภัยพิบัติทางธรรมชาติ	2.31	2.28	2.58	2.14
ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	2.11	2.06	2.42	1.88
การก่อการร้าย	2.02	2.01	2.11	1.94
อื่นๆ	2.00	1.91	2.70	2.00

สื่อที่ทำให้ทราบข้อมูลข่าวสารด้านความปลอดภัยในการท่องเที่ยวประเทศไทย

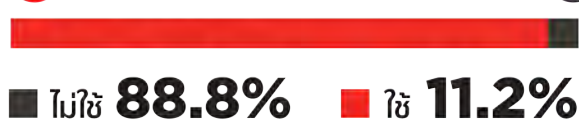

• นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติทราบข้อมูล ข่าวสารด้านความปลอดภัยในการท่องเที่ยวในประเทศไทยจากหลากหลายสื่อ โดยทราบจากสื่อเว็บไซต์ และสื่อสังคมออนไลน์มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ สื่อบุคคล คือ เพื่อน/ญาติ สื่อทั่วไป (โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ ฯลฯ) บริษัทนำเที่ยว และมัคคุเทศก์ ยกเว้นนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคยุโรปที่ใช้ช่องทางการเข้าถึงข้อมูลด้านความปลอดภัยในประเทศไทยผ่านทางเว็บไซต์ด้านการท่องเที่ยวเป็นหลักมากกว่าสื่อสังคมออนไลน์

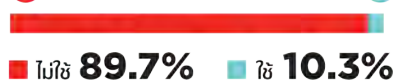
• นักท่องเที่ยวจากทุกภูมิภาคมีเพียงส่วนน้อยมากที่ใช้แอปพลิเคชันด้านความปลอดภัยการท่องเที่ยว เช่น International SOS และ Police Lert u เป็นต้น

การใช้แอปพลิเคชัน เพื่อความปลอดภัย

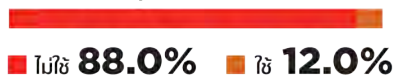
ภาพรวม

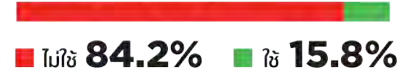
ทวีปเอเชีย

ทวีปยุโรป

ภูมิภาคอื่นๆ

• นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนใหญ่ไม่ได้ทำประกันการเดินทาง

กรณีที่ทำประกันการเดินทางจะครอบคลุมกรณีเสียชีวิตจะได้รับความคุ้มครองเฉลี่ย 48,292.76 ดอลลาร์สหรัฐฯ คิดเป็นเงินไทยประมาณ 1.5 ล้านบาท และในกรณีเจ็บป่วยจะได้รับความคุ้มครองเฉลี่ย 51,734.69 ดอลลาร์สหรัฐฯ คิดเป็นเงินไทยประมาณ 1.6 ล้านบาท ทั้งนี้ ส่วนใหญ่การประกันจะคุ้มครองค่ารักษาพยาบาลกรณีเป็นคนไข้ในคุ้มครองกรณีเสียชีวิตและสูญเสียอวัยวะจากอุบัติเหตุ และการส่งกลับประเทศที่เป็นภูมิลำเนา

• นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่ประสบภัยพิบัติ

ได้ขอความช่วยเหลือจากบุคคลที่เกี่ยวข้องเพียงส่วนน้อย เนื่องจากเหตุการณ์ไม่ถึงขั้นรุนแรง ทั้งนี้ นักท่องเที่ยวได้รับความช่วยเหลือด้วยความรวดเร็วในระดับปานกลางและค่อนข้างมากเป็นส่วนใหญ่ เช่นเดียวกับระดับการให้บริการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และระดับผลของความช่วยเหลือ

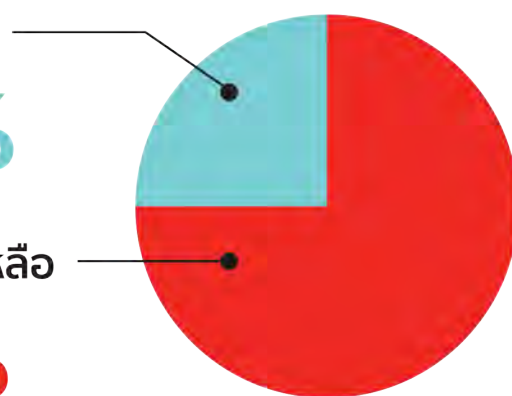
กรณีไต่ถาม

73.3%	63.4%	58.9%	55.5%	50.5%	50.0%	4.5%
การรักษาพยาบาลกรณีคนไข้ใน	เสียชีวิต / สูญเสียอวัยวะจากอุบัติเหตุ	การส่งตัวกลับประเทศที่เป็นภูมิลำเนา	กระเป๋าดินทางสูญหาย	เครื่องบินล่าช้า	กระเป๋าดินทางชำรุด / สูญหาย	อื่นๆ

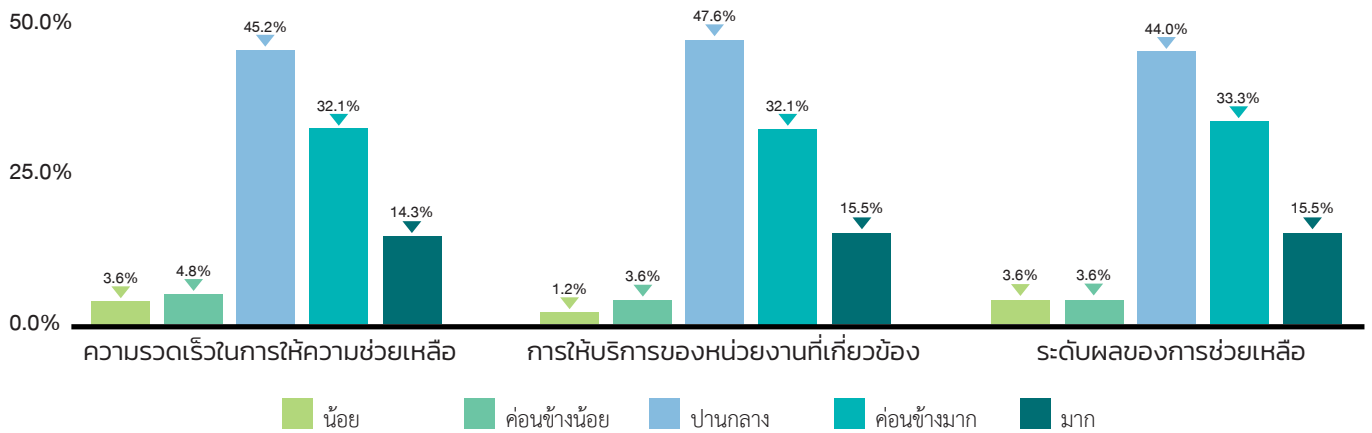
การขอความช่วยเหลือในกรณีประสบภัยพิบัติต่างๆ

ขอความช่วยเหลือ
30.8%

ไม่ได้ขอความช่วยเหลือ
69.2%

ระดับผลของการช่วยเหลือจากบุคคลที่เกี่ยวข้องกรณีประสบภัยพิบัติ

กลไกหลักของภาครัฐในการดำเนินงานด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว

กองมาตรฐานและกำกับความปลอดภัยนักท่องเที่ยว

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินงานด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว จากบทบาทหน้าที่ที่กำหนดไว้อย่างครอบคลุม ได้แก่

- ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยเกี่ยวกับสถานการณ์ ตลอดจนพัฒนากลไกระบบเฝ้าระวัง และป้องกันภัยที่มีผลกระทบต่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว และเผยแพร่และแจ้งเตือนภัยแก่นักท่องเที่ยว
- จัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย รวมถึงกำหนดและเสนอแนวทางเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาการหลอกลวงนักท่องเที่ยวและการให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยว
- ศึกษา กำหนด และพัฒนามาตรฐานเกี่ยวกับความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว
- เฝ้าระวัง ติดตามสถานการณ์ และตรวจสอบสิ่งบอกร่องเหตุที่มีผลกระทบหรืออาจเกิดผลกระทบต่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว
- เป็นศูนย์กลางประสานงานและสร้างความร่วมมือของทุกภาคส่วนในการให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวก แก้ไขปัญหาการหลอกลวง การดูแลความปลอดภัย

และการบรรเทาทุกข์แก่นักท่องเที่ยวและผู้ประสบภัยทางการท่องเที่ยว โดยส่งเสริม สนับสนุนหน่วยงานรัฐและเอกชน เพื่อร่วมกันดำเนินงานให้เกิดเครือข่ายและความเข้มแข็งทั้งระบบ

- ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยว (Tourist Assistance Center)

เป็นกลไกภายใต้การบริหารงานของกองมาตรฐานและกำกับความปลอดภัยนักท่องเที่ยวที่ถือได้ว่าเป็นด่านหน้าในการให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยว ซึ่งเป็นด้านหน้าในการให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยว ซึ่งปัจจุบันมีอยู่ 61 แห่ง ใน 61 จังหวัด แบ่งเป็น ภาคกลาง จำนวน 21 แห่ง ภาคเหนือจำนวน 14 แห่ง ภาคตะวันออก เฉียงเหนือจำนวน 17 แห่ง และภาคใต้ 9 แห่ง ทำหน้าที่ให้ข้อมูลคำแนะนำด้านการท่องเที่ยวและการป้องกันภัยจากการท่องเที่ยว รับเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์จากนักท่องเที่ยว และประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาให้กับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ โดยเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์จะมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก และมีความสามารถในการสื่อสารภาษาที่สาม เช่น ภาษาจีน เกาหลี ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส รัสเซีย สเปน เป็นต้น หรือภาษาอื่น ๆ ที่เป็นตลาดนักท่องเที่ยวสำคัญของประเทศ

ในช่วง 6 เดือนแรกของปี พ.ศ. 2562 (เดือนมกราคม-มิถุนายน 2562) ประเภทของบริการให้ความช่วยเหลือแก่นักท่องเที่ยวต่างชาติมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 60.62) อยู่ในลักษณะการสอบถามข้อมูล ได้แก่ ข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว ข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าและบริการ ข้อมูลที่พักแรม และข้อมูลการเดินทาง รองลงมา (ร้อยละ 31.25) อยู่ในลักษณะการขอความช่วยเหลือ

ที่มากที่สุดได้แก่ ขอให้ช่วยเป็นล่าม และติดตามคนหาย/ของหาย มีเพียงส่วนน้อยมากที่ขอให้ช่วยเจรจา/ไกล่เกลี่ยช่วยเหลือเรื่องรักษาพยาบาล การขอเงินช่วยเหลือและอื่น ๆ โดยมีเพียงร้อยละ 5.01 ที่เป็นกรณีบาดเจ็บและเสียชีวิต ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการบาดเจ็บเพียงเล็กน้อยเท่านั้น และที่เหลือร้อยละ 3.11 อยู่ในลักษณะของเรื่องร้องเรียนในประเด็นต่างๆ ที่นักท่องเที่ยวได้รับความเดือดร้อน เช่น การคมนาคมขนส่ง ที่พัก ของหาย บริษัททัวร์ สุขอนามัย และความปลอดภัย ความรู้ความเข้าใจ การลักทรัพย์ เป็นต้น ซึ่งมีสัดส่วนในแต่ละประเภทน้อยมาก

กองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย

ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562 ตามประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2562 ให้จัดตั้งกองทุนนี้ขึ้นมาเป็นกลไกภายใต้สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และการบริหารงานของคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย เพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในการพัฒนาการท่องเที่ยว การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยว การพัฒนาทักษะด้านบริหาร การตลาด หรือการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวในชุมชน การดูแลรักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว

การส่งเสริมสินค้าทางการท่องเที่ยวใหม่ ๆ ในท้องถิ่น รวมทั้งการจัดให้มีการประกันภัยแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในระหว่างท่องเที่ยวภายในประเทศ โดยให้คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติมีอำนาจเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อให้มีการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเพื่อใช้จ่ายในการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว รวมทั้งใช้จ่ายในการจัดให้มีการประกันภัยแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในระหว่างท่องเที่ยวภายในประเทศ ตลอดจนแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยให้มีวัตถุประสงค์รองรับการเก็บเงินค่าธรรมเนียมการท่องเที่ยวดังกล่าว ปัจจุบัน อยู่ระหว่างทำการศึกษาเชิงลึกในรายละเอียดจากตัวอย่างของประเทศต่าง ๆ ที่มีการจัดเก็บค่าธรรมเนียมดังกล่าวว่ามีรูปแบบการจัดเก็บอย่างไร ในอัตราเท่าไร พร้อมทำการศึกษาข้อดีและข้อเสียของแต่ละรูปแบบอย่างละเอียด เพื่อนำมาพัฒนาและปรับปรุงประยุกต์ใช้ในประเทศไทยต่อไป

กองบัญชาการตำรวจท่องเที่ยว เป็นหน่วยงานภายใต้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ แต่มีภารกิจในการปฏิบัติงานสนับสนุนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา แต่เป็นหน่วยงานภายใต้สำนักงานตำรวจแห่งชาติและเป็นกลไกหลักทางด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวต่างชาติเช่นกัน ในบทบาทของการปราบปรามเป็นหลักตามบทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและกฎหมายอื่นอันเกี่ยวกับความผิดทางอาญาทั่วราชอาณาจักร ทั้งในกรณีที่ผู้เสียหายหรือผู้ต้องหาเป็นคนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อการท่องเที่ยวหรือเพื่อการอื่นตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ในกรณีที่มิมีผลกระทบต่อกฎหมายการท่องเที่ยว และในกรณีความผิดอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น การหลอกลวงขายสินค้าหรือบริการด้านการท่องเที่ยว และการหลอกลวงนักท่องเที่ยวต่างชาติในรูปแบบต่างๆ เป็นต้น รวมทั้งให้ความช่วยเหลือ อำนวยความสะดวก และให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว

มาตรการสร้างความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว

กองมาตรฐานและกำกับความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินงานด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวได้ออกมาตรการเกี่ยวกับความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวใน 6 รายการด้วยกันคือ

- **มาตรการเกี่ยวกับความปลอดภัยทางน้ำ** โดยการจัดทำคู่มือการฝึกอบรมอาสาสมัครช่วยเหลือนักท่องเที่ยวทางทะเล (Lifeguard) และการจัดกิจกรรมการฝึกอบรมและสร้างเครือข่ายอาสาสมัครช่วยเหลือนักท่องเที่ยวทางทะเล
- **มาตรการเกี่ยวกับความปลอดภัยทางถนน** โดยการจัดทำคู่มือขับขี่ปลอดภัย การจัดกิจกรรมรณรงค์ให้นักท่องเที่ยวขับขี่อย่างปลอดภัยในช่วงเทศกาลสำคัญ และการจัดกิจกรรมฝึกอบรมข้อปฏิบัติในการขับขี่รถยนต์ /รถจักรยานยนต์ในประเทศไทยให้กับนักท่องเที่ยวชาวจีนที่ขับขี่ผ่านแดนเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยผ่านด่านเชียงของ จังหวัดเชียงราย
- **มาตรการเกี่ยวกับความปลอดภัยจากการถูกหลอกลวง** **เฮอร์ดเอาเปริยบ** โดยการประสานขอความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ได้แก่ กรมการขนส่งทางบก กรมการท่องเที่ยว กองบัญชาการตำรวจท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และตัวแทนภาคเอกชน เช่น สมาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สมาคมผู้ค้าอัญมณีไทยและเครื่องประดับ และชมรมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับมาตรฐาน เป็นต้น ในการตรวจสอบข้อเท็จจริงเมื่อได้รับการร้องเรียนจากนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการเฮอร์ดเอาเปริยบของรถแท็กซี่ ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว ผู้ประกอบการอัญมณี และธุรกิจร้านเสื้อผ้าที่ขายในราคาแพงเกินจริง ที่แอบอ้างใช้ตราเครื่องหมายหรือชื่อย่อของหน่วยงานภาครัฐ และการไม่ปฏิบัติตามข้อตกลง เพื่อนำ

มาลงโทษตามกฎหมาย การเรียกหลักประกันเพื่อชดเชยให้นักท่องเที่ยวตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2551 และการเจรจาไกล่เกลี่ยระหว่างนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการ รวมทั้งการประชาสัมพันธ์แจ้งเตือนนักท่องเที่ยวต่างชาติให้ซื้อสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวที่มีเครื่องหมายและหนังสือรับรองมาตรฐาน

• **มาตรการเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน** โดยการลงพื้นที่ประชาสัมพันธ์และเตือนภัยด้านการท่องเที่ยวต่อเนื่องเป็นประจำทุกปีตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 ในพื้นที่กว่า 16 จังหวัดทั่วประเทศ และจัดกิจกรรมไปแล้วกว่า 58 ครั้ง ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว มีการจัดอบรมให้บุคลากรทางการท่องเที่ยวให้มีความรู้ในการสังเกตและจดจำบุคคลต้องสงสัย การประเมินสถานการณ์ภัยคุกคาม และการบริหารจัดการในภาวะวิกฤติรวมทั้งทักษะในการปฐมพยาบาลและการช่วยฟื้นคืนชีพในเบื้องต้น และการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวต่างชาติ พ.ศ. 2558

• มาตรการเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยว

โดยการจัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยว การจัดตั้งกองทุนช่วยเหลือเยียวยานักท่องเที่ยวต่างชาติ และการจัดตั้งศาลแผนกคตินักท่องเที่ยวในศาลสถิตยุติธรรม ร่วมกับสำนักเลขาธิการศาลยุติธรรม สำนักงานอัยการสูงสุด และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ นักท่องเที่ยวซึ่งมีข้อจำกัดด้านระยะเวลาในการเดินทาง และพำนักในประเทศไทย ปัจจุบันมีการจัดตั้งแล้วจำนวน 15 แห่ง ในจังหวัดท่องเที่ยวสำคัญ เช่น พัทยา เชียงใหม่ กระบี่ สมุย ภูเก็ต ขอนแก่น สงขลา สุโขทัย เป็นต้น

• มาตรการเกี่ยวกับการยกระดับความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยว

โดยการจัดทำแผนการบริหารจัดการภายใต้ภาวะวิกฤติ จากกรณีศึกษาเหตุการณ์บริเวณสี่แยกราชประสงค์ เพื่อให้การช่วยเหลือนักท่องเที่ยวเมื่อเกิดภาวะวิกฤติ เป็นไปอย่างรวดเร็วและมีระบบ ซึ่งจะดำเนินการภายใต้รูปแบบของ “War Room” และการจัดทำแผนยุทธศาสตร์เพื่อสร้างความร่วมมือในการบริหารจัดการวิกฤติการณ์ด้านการท่องเที่ยวไทยใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านอุบัติเหตุ ด้านโรคระบาด ด้านสาธารณสุข ด้านสถานการณ์ทางการเมือง และด้านเศรษฐกิจ โดยมียุทธศาสตร์ที่แบ่งออกตามระยะเวลาตั้งแต่ ก่อนเกิด การเตรียมความพร้อม การดำเนินงาน ภายใต้สภาวะวิกฤติ สภาวะหลังวิกฤติ และการประเมินผล เพื่อนำมาปรับปรุงหลังเกิดวิกฤติ

การบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน

บทบาทของภาครัฐ

• กำหนดนิยามความหมายของคำว่า “ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว” ให้ชัดเจน เพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง และนำมาใช้ในการประเมินความเสี่ยงของความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวทั้งในระดับประเทศและระดับพื้นที่

• จัดทำยุทธศาสตร์ด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวในระดับประเทศและพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เพื่อใช้เป็นกรอบในการทำงานร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างบูรณาการ ครอบคลุมทุกมิติตามนิยามความหมายที่กำหนดไว้ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ

• พัฒนาระบบข้อมูลกลางด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวให้มีความทันสมัยและครอบคลุมทุกมิติ เพื่อใช้ในการจัดทำยุทธศาสตร์ และเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติรวมทั้งชาวไทย โดยการจัดทำทั้งในรูปแบบคู่มือสำหรับนักท่องเที่ยวที่เป็นเอกสารแจกในสนามบินของประเทศและในแต่ละจังหวัด และแหล่งท่องเที่ยวเกี่ยวกับสิ่งที่ควรทำและห้ามทำสำหรับการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยและข้อมูลการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ ควรใช้ประโยชน์จากดิจิทัลในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อออนไลน์ที่สามารถเข้าถึงได้สะดวกและรวดเร็วทั้งก่อนการเดินทาง ระหว่างเดินทาง และหลังการเดินทาง ในลักษณะที่เป็น Real Time และมีช่องทางในการถาม-ตอบข้อสงสัยและการแจ้งข้อมูลของนักท่องเที่ยวได้

• เพิ่มการประชาสัมพันธ์ถึงความปลอดภัยในการเดินทางมาประเทศไทยให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายทางการท่องเที่ยวในประเทศต่าง ๆ ให้มากขึ้น รวมทั้ง แรงศึกษาและปรับปรุงแก้ไขประเด็นที่เป็นจุดอ่อนของประเทศไทยจากการจัดอันดับความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยวทั้งในระดับประเทศของ WEF และระดับเมืองใหญ่ของ The Economist Intelligence Unit เพื่อสร้างภาพพจน์ที่ดีของประเทศด้านความปลอดภัยทางการท่องเที่ยว อันเป็นปัจจัยสำคัญในลำดับต้นของการตัดสินใจเลือกประเทศในการเดินทางไปท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่

• ประสานความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจัดสรรงบประมาณพัฒนาระบบความปลอดภัยและสุขอนามัยในแหล่งท่องเที่ยว

• ปลุกฝังจิตสำนึกของการเป็นเจ้าบ้านที่ดี โดยการอบรมให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญของการท่องเที่ยวที่มีต่อการสร้างรายได้ให้กับประเทศและชุมชน และการร่วมกันดูแลความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวต่างชาติ รวมทั้งแนวปฏิบัติในการดูแลทั้งความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้ง สนับสนุนการจัดตั้งเครือข่ายอาสาสมัครในชุมชนดูแลความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว

• พัฒนาคูณภาพของระบบคมนาคมขนส่ง ทั้งความปลอดภัยจากอุบัติเหตุ และคุณภาพการให้บริการ โดยการจัดให้มีเส้นทางเลี่ยงการสัญจรไปมาที่หนาแน่น การจัดทำป้ายจราจรและป้ายบอกทางที่ชัดเจน การกำกับดูแลด้านมาตรฐานความปลอดภัยของระบบการขนส่ง

• ติดตามและเร่งรัดพฤติกรรมของการประกอบการด้านการท่องเที่ยวในลักษณะนอมนิยามที่ไม่ได้มาตรฐาน และอยู่ในลักษณะหลอกลวงนักท่องเที่ยวต่างชาติ รวมทั้งกลุ่มมิจฉาชีพทั้งคนต่างชาติและคนไทย ทั้งที่มีสถานที่ตั้งในประเทศและในต่างประเทศ โดยการประสานการทำงานร่วมกันกับหน่วยงานป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ภาคเอกชน/ชุมชน

- ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัดในการขายสินค้าและบริการให้กับนักท่องเที่ยวต่างชาติ ซึ่งต้องเป็นสินค้าหรือบริการที่มีคุณภาพ เป็นไปตามข้อตกลงระหว่างผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยว และมีความปลอดภัย
- สร้างจิตสำนึกที่ดีต่อการท่องเที่ยว และการดำเนินธุรกิจด้วยความซื่อสัตย์ ไม่เอารัดเอาเปรียบ โดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน และคำนึงถึงผลกระทบในระยะยาวมากกว่าผลประโยชน์ในระยะสั้น
- ร่วมกันสอดส่องดูแลรักษาความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยว ที่สาธารณะ และในสถานประกอบการ รวมทั้งปรับปรุงสินค้าและบริการให้มีมาตรฐาน และความปลอดภัยต่อนักท่องเที่ยว ทั้งในเรื่องของที่พักแรม การขนส่ง อุปกรณ์ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ทางการท่องเที่ยว และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว แจ้งให้กับหน่วยงานในพื้นที่เพื่อดำเนินการ

- เพิ่มบทบาทขององค์กรตัวแทนภาคเอกชนทางด้านการท่องเที่ยว ได้แก่ สมาคมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และสมาคมท่องเที่ยวต่างๆ ในการเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว ทั้งในสถานการณ์ปกติและกรณีที่เกิดเหตุภัยพิบัติขึ้น ที่ถูกต้องและรวดเร็วให้กับผู้ประกอบการท่องเที่ยว รวมทั้งเป็นตัวกลางประสานความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการและหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง

เมื่อความปลอดภัยคือหัวใจสำคัญของการท่องเที่ยว

พิพัฒน์ รัชกิจประการ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

เป็นที่ยอมรับกันทั่วโลกแล้วว่า “ประเทศไทย” คือจุดหมายปลายทางที่มีความโดดเด่น มีอัตลักษณ์เปี่ยมเสน่ห์ ดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทุกมุมโลกให้เข้ามาสัมผัส และวันนี้ภารกิจหลักของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา คือการขับเคลื่อนท่องเที่ยวไทยให้เดินหน้าไปในทิศทางที่ถูกต้อง เพื่อสร้างแรงกระตุ้นทางเศรษฐกิจ เป็นรากฐานของเมืองไทยที่ก้าวไกลด้วยความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

นโยบายสำคัญที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จะดำเนินการในระยะสั้นและระยะยาวมีอะไรบ้าง

ตั้งแต่เข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ผมได้ประกาศนโยบายที่จะเร่งรัดผลักดันให้เกิดผลสำเร็จเป็นรูปธรรมเกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติและประชาชนทั้งด้านการท่องเที่ยวและด้านการกีฬา ซึ่งนโยบายเร่งด่วนในการขับเคลื่อนด้านการท่องเที่ยวนั้นมี 4 ด้านด้วยกัน ได้แก่ 1.ยกระดับความปลอดภัยเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยว (Safe) 2.ส่งเสริมความสะอาดและรักษาสีสิ่งแวดล้อม (Clean) 3. ส่งเสริมความเป็นธรรม ป้องกันการเอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยว (Fair) 4. สร้างรายได้สู่ท้องถิ่น กระจายรายได้สู่ชุมชน ลดความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืน (Sustainable) นโยบายเร่งด่วนทั้ง 4 ข้อเหล่านี้คือสิ่งที่ทางกระทรวงฯ ต้องเร่งดำเนินการเพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับการท่องเที่ยวไทย เพราะวันนี้เราต้องทำงานในเชิงรุกมากขึ้น

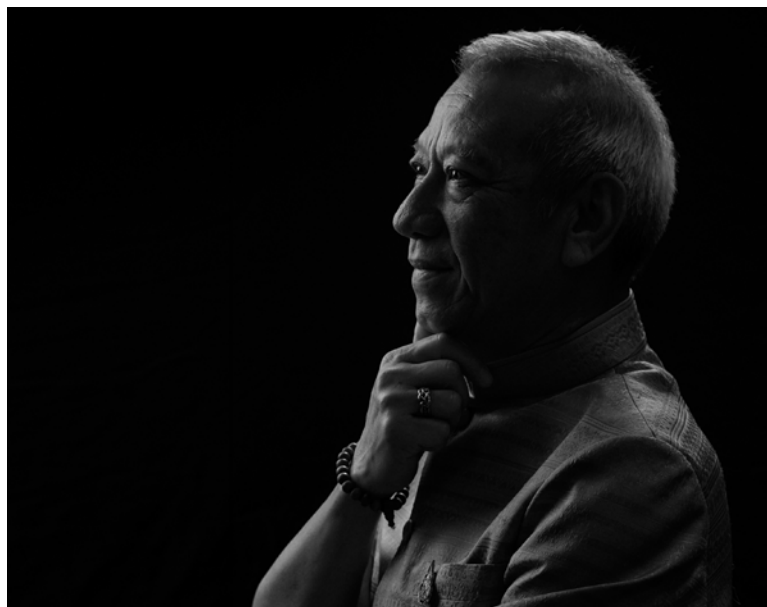
ในด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว ท่านมีมาตรการอย่างไรในการยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เพื่อสร้างความมั่นใจแก่นักท่องเที่ยว

ผมคิดว่าความปลอดภัยถือเป็นนโยบายสำคัญของกระทรวง และเราก็มีแนวทางการดำเนินการจะเป็นการบูรณาการความร่วมมือกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งในระดับภาพรวมของประเทศ และในระดับพื้นที่ และจะดำเนินการอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการติดตามประเมินผลเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข กระทรวงจะร่วมมือกับทุกหน่วยงานอย่างเป็นระบบ เพราะความปลอดภัยนั้นเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงานรวมทั้งกระทรวงฯ จะจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงด้านการท่องเที่ยว

เพื่อสร้างความมั่นคงและยั่งยืนของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในระยะยาวอีกด้วย

สิ่งที่กระทรวงฯ กำลังดำเนินการมาตรการด้านความปลอดภัย ได้แก่ (1) ศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยว (Tourist Assistance Center : TAC) (2) การจัดกิจกรรมการฝึกอบรมอาสาสมัครช่วยเหลือนักท่องเที่ยวทางทะเล (Life Guard) (3) กองทุนช่วยเหลือเยาวยานักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ (4) การจัดตั้งศาลแผนกคดีนักท่องเที่ยวในศาลสถิตยุติธรรม (จัดตั้งเมื่อวันที่ 3 กันยายน 2556) และ (5) การจัดกิจกรรมรณรงค์นักท่องเที่ยวขับขี่ปลอดภัยในช่วงเทศกาลต่าง ๆ เช่น เทศกาลปีใหม่ เทศกาลสงกรานต์ เป็นต้น

สำหรับศูนย์ TAC จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำหน้าที่ในการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว ให้ข้อมูลคำแนะนำด้านการท่องเที่ยวและการป้องกันภัยจากการท่องเที่ยว รับเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ จากนักท่องเที่ยว และประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาให้กับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ปัจจุบันมีศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยว จำนวน 17 ศูนย์

ใน 17 จังหวัด (ท่าอากาศยานดอนเมือง ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ จังหวัดสงขลา กาญจนบุรี เชียงใหม่ พังงา เชียงราย ภูเก็ต กระบี่ อุบลราชธานี ชลบุรี สุราษฎร์ธานี ประจวบคีรีขันธ์ อยุธยา บุรีรัมย์ สุโขทัย และอุดรธานี) และมีศูนย์ประสานงานช่วยเหลือนักท่องเที่ยว จำนวน 61 ศูนย์ ใน 61 จังหวัดมีเจ้าหน้าที่ทั้งหมด จำนวน 260 คน ตามกรอบอัตรา โดยเจ้าหน้าที่ที่ประจำอยู่ในแต่ละศูนย์จะมีความสามารถ ในการสื่อสาร ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก และมีความสามารถในการสื่อสารภาษา ที่สาม เช่น ภาษาจีน เกาหลี ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส รัสเซีย สเปน หรือภาษาอื่น ๆ ที่เป็นตลาดนักท่องเที่ยวของประเทศไทย

นอกจากนี้ เรายังจัดกิจกรรมการฝึกอบรมอาสาสมัครช่วยเหลือ นักท่องเที่ยวทางทะเล (Life Guard) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความรู้ แก่บุคลากรทางการท่องเที่ยวในการช่วยเหลือนักท่องเที่ยวผู้ประสบภัย ทางน้ำอย่างถูกต้อง เหมาะสม รวมทั้งมีแนวทางการปฏิบัติ ด้านการรักษาความปลอดภัยกิจกรรมทางน้ำตามมาตรฐานสากล โดยตั้งแต่ปี พ.ศ.2558 จนถึงปัจจุบัน ได้จัดกิจกรรมการฝึกอบรม อาสาสมัคร ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวทางทะเล (Life Guard) ไปแล้วทั้งหมด จำนวน 33 รุ่น ใน 13 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี กระบี่ ภูเก็ต พังงา ระนอง ตรัง สตูล ชุมพร พัทลุง ชลบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด มีเครือข่ายอาสาสมัครช่วยเหลือนักท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดดังกล่าว ข้างต้น เป็นจำนวนกว่า 1,900 คน

อีกเรื่องที่ผมอยากจะพูดถึง ก็คือ กองทุนช่วยเหลือเยียวยา นักท่องเที่ยวต่างชาติ ซึ่งกองมาตรฐานและกำกับความปลอดภัย

“วันนี้เราคนไทยต้องต้อนรับ นักท่องเที่ยวให้ดีที่สุด และ สิ่งที่จะทำให้เขามั่นใจที่สุดก็คือ เขาต้องรู้สึกปลอดภัยในการ เดินทางมาท่องเที่ยวบ้านเรา”

นักท่องเที่ยว สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นหน่วยงานหลักในการดูแลบริหารจัดการกองทุนดังกล่าว จัดตั้ง ขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือเยียวยานักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยแล้วเกิดความสูญเสีย หรือเสียหายใด ๆ โดยมีได้เกิดจากความประมาท เจตนา หรือการกระทำ ที่ผิดกฎหมายของนักท่องเที่ยว ทั้งนี้ เพื่อเป็นการสร้างความเชื่อมั่น ให้กับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่จะเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว ในประเทศไทย โดยมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาการช่วยเหลือ เยียวยา ดังนี้ 1) การจลาจล การก่อการร้าย 2) ภัยธรรมชาติ 3) ถูกทำร้ายร่างกาย 4) ถูกข่มขืน 5) อุบัติเหตุ 6) การหยุดชะงัก ของการเดินทาง 7) การตกทุกข์ได้ยากเนื่องจากถูกประทุษร้าย ต่อทรัพย์สิน และ 8) อาชญากรรมหรือภัยด้านอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการ กำหนด

จริง ๆ เรายังมีการจัดกิจกรรมรณรงค์นักท่องเที่ยวขับชี้อปลอดภัย ในช่วงเทศกาล มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับ กฎหมายจราจร มารยาทในการขับชี้อ วิธีการขับชี้อรถยนต์และ รถจักรยานยนต์ในประเทศไทย ป้ายจราจร แผนที่เส้นทาง ข้อควร ปฏิบัติเมื่อเกิดอุบัติเหตุและการแจ้งเหตุ โดยจัดตั้งศูนย์บริการแบบ เบ็ดเสร็จร่วมกับจังหวัด มีเจ้าหน้าที่ศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยว (Tourist Assistance Center : TAC) คอยอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว ด้วยการเป็นล่ามแปลภาษา กิจกรรมดังกล่าวมีการดำเนินการทั่วประเทศ 76 จังหวัด และกรุงเทพมหานคร โดยเน้นเป็นพิเศษในพื้นที่แหล่ง ท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดเชียงใหม่ ชลบุรี (เมืองพัทยา) ภูเก็ต สุราษฎร์ธานี (เกาะสมุย) และกระบี่ เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมรณรงค์ ท่องเที่ยวขับชี้อปลอดภัยในช่วงเทศกาลได้ดำเนินการต่อเนื่องมาเป็นระยะ เวลา 4 ปี โดยเริ่มจัดกิจกรรมครั้งแรกในปี พ.ศ. 2559

มาตรการเร่งด่วนเพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวที่กระทรวง การท่องเที่ยวและกีฬาจะดำเนินการในปี

คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2562 เห็นชอบ ในหลักการ ขยายระยะเวลามาตรการยกเว้นค่าธรรมเนียมการตรวจลงตรา ณ ช่องทางอนุญาตของด่านตรวจคนเข้าเมือง (Visa on Arrival: VoA) ที่จะสิ้นสุดในวันที่ 31 ตุลาคม 2562 ออกไปอีกจนถึงวันที่ 30 เมษายน 2563 เพราะเราหวังว่ามาตรการดังกล่าวช่วยกระตุ้นการท่องเที่ยวได้ เพราะการท่องเที่ยวไทยถือเป็นรากฐานทางเศรษฐกิจสำคัญ ของการพัฒนาประเทศในทุกๆ ด้าน

อยากฝากให้คนไทยทุกคนช่วยกันทำหน้าที่เป็นเจ้าบ้านที่ดี ต้อนรับขับสู้ นักท่องเที่ยวที่จะมาเยือนบ้านเราด้วยความอบอุ่น

ถึงเวลาที่ท่องเที่ยวไทย....ต้อง “ปลอดภัย”

โชติ ตราชู

ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

**กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้ดำเนินการ
ในด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวอะไรบ้าง
และมีผลความคืบหน้าอย่างไร**

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้ดำเนินการเพื่อป้องกันและแก้ไข ปัญหาที่เกี่ยวกับความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง โดยมีมาตรการเกี่ยวกับความปลอดภัยทางน้ำ มาตรการเกี่ยวกับ ความปลอดภัยทางถนน มาตรการเกี่ยวกับความปลอดภัยจากการ ถูกหลอกลวงเอาเปรียบ มาตรการเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน มาตรการเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือแก่นักท่องเที่ยว และมาตรการเกี่ยวกับยกระดับความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยว นอกจากนี้ทางกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬามีการจัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือ นักท่องเที่ยว (Tourist Assistance Center : TAC) จัดตั้งขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำหน้าที่ในการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว ให้ข้อมูลคำแนะนำด้านการท่องเที่ยวและการป้องกันภัยจากการท่องเที่ยว รับเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์จากนักท่องเที่ยว และประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาให้กับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ศูนย์ช่วยเหลือ นักท่องเที่ยวจัดตั้งขึ้นแห่งแรก ณ ท่าอากาศยานนานาชาติสุวรรณภูมิ และปัจจุบันมีครบและครอบคลุมทั่วประเทศแล้ว

สำหรับอุบัติเหตุทางน้ำที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวและส่งผลให้ นักท่องเที่ยวได้รับบาดเจ็บ/เสียชีวิต มากเป็น อันดับหนึ่ง กระทรวงฯ ได้ดำเนินการต่างๆ เช่น การจัดทำคู่มือการฝึกอบรมอาสาสมัครช่วยเหลือ นักท่องเที่ยวทางทะเล (Life Guard) การจัดกิจกรรมการฝึกอบรมอาสาสมัครช่วยเหลือนักท่องเที่ยวทางทะเล (Life Guard) การจัดกิจกรรม เพื่อสร้างเครือข่าย Life Guard แห่งประเทศไทย การจัดกิจกรรมโครงการ Australian Surf Life Savers to train in Phuket เป็นต้น

ผมคิดว่าอีกหนึ่งประเด็นที่สำคัญคือ อุบัติเหตุบนถนน เราได้รับ รายงานข้อมูลสถิตินักท่องเที่ยวเช่ารถจักรยานยนต์แล้วเกิดอุบัติเหตุ บ่อยครั้ง ขณะนี้ได้ให้สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสำรวจ และรวบรวมจำนวนร้านให้เช่ารถจักรยานยนต์ตามแหล่งท่องเที่ยว ต่าง ๆ รวมถึงจุดที่เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง เมื่อได้สถิติมาก็จะนำมาหารือ กับกระทรวงคมนาคมเพื่อเร่งแก้ไขและหามาตรการรองรับอย่างเร่งด่วน

“ความปลอดภัยของ นักท่องเที่ยวเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ ต่อภาพลักษณ์ของประเทศ และการตัดสินใจของ นักท่องเที่ยว การดำเนินการ ในด้านความปลอดภัยจึงมีความสำคัญมาก”

มีการประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวได้รับรู้บ้างไหม

ขณะนี้กองมาตรฐานและกำกับความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ได้จัดทำคลิปวิดีโอประชาสัมพันธ์โดยมีเนื้อหา ข้อมูลการเตือนภัย ด้านการท่องเที่ยว การให้คำแนะนำในการป้องกันภัยจากการท่องเที่ยว ช่องทางการร้องเรียน ร้องทุกข์ เมื่อนักท่องเที่ยวประสบภัย จากการท่องเที่ยว และการช่วยเหลือเยียวยานักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติ โดยจัดทำเป็น 3 ภาษา ประกอบด้วยภาษาไทย อังกฤษ และจีน และจะทำการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ผ่านจอแสดงภาพ LED ภายในท่าอากาศยานนานาชาติสุวรรณภูมิและท่าอากาศยานนานาชาติดอนเมือง พร้อมทั้งจัดทำคู่มือสำหรับนักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติ โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับสิ่งที่นักท่องเที่ยวควรปฏิบัติ และไม่ควรปฏิบัติ หรือ "Do's & Don't" ประกอบด้วย ภาษา อังกฤษ - ไทย และภาษาอังกฤษ - จีน เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ ข้อมูลให้ความรู้ความเข้าใจอันดีระหว่างนักท่องเที่ยวที่เดินทาง มาท่องเที่ยวประเทศไทย

มีแนวทางการส่งเสริมนวัตกรรมด้านการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงแนวโน้มด้านการท่องเที่ยว ไปสู่ยุคของเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Transformation) อย่างไร

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาให้ความสำคัญในด้านการส่งเสริม นวัตกรรมด้านการท่องเที่ยว โดยมีความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ในการส่งเสริมการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการท่องเที่ยว ตอนนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงคมนาคม เป็นประธานร่วมในการแถลงข่าวเปิดตัวโครงการ AOT DIGITAL AIRPORTS : Turn Busy to Easy ผ่าน AOT AIRPORTS APPLICATION เป็นการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบ Application บนอุปกรณ์พกพา เช่น สมาร์ทโฟน แท็บเล็ต เพื่อบริหารจัดการ ทำอากาศยานให้มีประสิทธิภาพ และยกระดับคุณภาพการให้บริการ ซึ่งจะช่วยอำนวยความสะดวกผู้โดยสารในรูปแบบต่างๆ ตลอดจน การส่งเสริมกิจกรรมเชิงพาณิชย์ของผู้ประกอบการในท่าอากาศยาน โดย Digital Platform นี้จะครอบคลุมท่าอากาศยานทั้ง 6 แห่งของ ทอท. ช่วงแรกจะนำร่องที่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ และในอนาคตจะเชื่อมโยง ท่าอากาศยานพันธมิตรอีก 16 แห่งทั่วโลก ซึ่งไม่เพียงสามารถนำข้อมูล การใช้งาน Application มาเป็นประโยชน์ในการบริหารจัดการภายใน

ท่าอากาศยาน เช่น ปริมาณของผู้โดยสาร ตามจุดต่าง ๆ แบบ เรียลไทม์ ทอท. ยังสามารถนำข้อมูลมาวางแผนปฏิบัติงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ในการบริหารจัดการท่าอากาศยาน รวมทั้งในการนำเสนอข้อมูลต่าง ๆ ได้ตรงใจผู้โดยสารมากขึ้น และสร้างประสบการณ์อันดีแก่ผู้โดยสาร โดยในเบื้องต้น Application ดังกล่าวจะมีฟังก์ชันสำหรับผู้โดยสาร ได้ใช้งาน ดังนี้ 1. Flight Information ตรวจสอบข้อมูลเที่ยวบิน เครื่องต่อเครื่อง และสัมภาระ 2. Map and Navigation แผนที่อัจฉริยะ (Intelligence Map) ในอาคารผู้โดยสารพร้อมนำทางไปยังจุดต่าง ๆ 3. Transport & Car Park บริการข้อมูลการให้บริการขนส่งสาธารณะ และการเดินทางภายในท่าอากาศยาน 4. Facilities & Services บริการ ข้อมูล สิ่งอำนวยความสะดวกภายในท่าอากาศยาน 5. Shop & Dine แหล่งรวบรวมข้อมูลสินค้า ร้านอาหาร พร้อมโปรโมชั่นและสิทธิพิเศษ 6. Flight Alerts แจ้งเตือนเที่ยวบินที่กำหนดไว้ เพื่อให้ผู้โดยสาร ได้มีเวลาเตรียมตัวก่อนไปท่าอากาศยาน 7. Suggestion & Help Desk ช่องทางการรับฟังข้อคิดเห็น และ 8. Mobile Application Translation เครื่องมือช่วยแปลภาษาได้ถึง 5 ภาษา ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ ภาษารัสเซีย และภาษาญี่ปุ่น

เพราะถึงเวลาแล้วที่เมืองไทยต้องปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว อย่างแท้จริง

ผลกระทบของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ

จากข้อมูลบัญชีประชาชาติด้านการท่องเที่ยว (Tourism Satellite Account : TSA) แสดงให้เห็นถึงบทบาทสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่มีต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยอย่างต่อเนื่องตลอดช่วงเกือบ 10 ปีที่ผ่านมา (ปี 2553-2561e) โดยก่อให้เกิดผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product: GDP) จากการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติทั้งทางตรงและทางอ้อมเฉลี่ย 2,131,088.30 ล้านบาทต่อปี คิดเป็นสัดส่วนเฉลี่ยต่อปีร้อยละ 15.50 ของ GDP รวมทั้งประเทศ และก่อให้เกิดการจ้างงานเฉลี่ยปีละ 4,147,640 คน คิดเป็นสัดส่วนเฉลี่ยต่อปีร้อยละ 10.88 ของการจ้างงานทั้งประเทศ

สำหรับในช่วง 2 ไตรมาสแรกของปี 2562 ประเมินการไว้ว่า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยจะสามารถสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) จำนวน 1,596,697.82 ล้านบาท แบ่งเป็นไตรมาส 1/2562 จำนวน 892,223.19 ล้านบาท และไตรมาส 2/2562 จำนวน 704,474.63 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 21.17 และ ร้อยละ 17.0 ของ GDP รายไตรมาสของประเทศ ตามลำดับ โดยก่อให้เกิดการจ้างงานในระบบเศรษฐกิจรวมทั้ง 2 ไตรมาสจำนวน 9,408,329 คน แบ่งเป็นไตรมาส 1/2562 จำนวน 5,269,953 คน และไตรมาส 2/2562 จำนวน 4,138,376 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 13.98 และร้อยละ 10.95 ของจำนวนการจ้างงานรวมทั้งประเทศ ตามลำดับ

ผลกระทบของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ

รายละเอียด	หน่วย	2560	2561e	2561e				2562e	
				Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2
ค่าใช้จ่ายจากการท่องเที่ยว (รายได้จากการท่องเที่ยว) (Tourism Expenditure)	ล้านบาท	2,853,370.23	2,978,717.98	812,569.29	647,241.68	727,743.64	791,163.37	842,783.17	662,129.39
%การเปลี่ยนแปลง (Y-o-Y)	ร้อยละ	+10.55	+4.39	+11.14	+2.46	- 0.44	+4.16	+3.72	+2.30
ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายใน ประเทศด้านการท่องเที่ยว (Tourism GDP)	ล้านบาท	3,018,637.18	3,150,491.63	869,028.80	699,180.15	742,421.68	839,861.00	892,223.19	704,474.63
- ทางตรง	ล้านบาท	1,056,774.40	1,108,441.86	310,193.25	239,336.90	264,588.98	294,322.72	321,623.08	244,649.98
- ทางอ้อม	ล้านบาท	1,961,862.78	2,042,049.78	558,835.55	459,843.24	477,832.70	545,538.28	570,600.11	459,824.65
ภาษีจากการท่องเที่ยว (ทางตรง)	ล้านบาท	79,790.28	83,691.36	23,420.71	18,070.80	19,977.42	22,222.43	24,283.70	18,471.96
ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายใน ประเทศ* (GDP of the Country)	ล้านบาท	15,451,955.00	16,318,033.00	4,050,667.00	3,996,056.00	4,043,718.00	4,227,592.00	4,214,931.00	4,143,746.00
สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวม ภายในประเทศด้าน การท่องเที่ยว/ผลิตภัณฑ์ มวลรวมภายในประเทศ (Tourism GDP/ Total GDP)	ร้อยละ	19.54	19.31	21.45	17.50	18.36	19.87	21.17	17.00
- สัดส่วน TGDP ทางตรง / ผลิตภัณฑ์มวลรวม ภายในประเทศ	ร้อยละ	6.84	6.79	7.66	5.99	6.54	6.96	7.63	5.90
- สัดส่วน TGDP ทางอ้อม / ผลิตภัณฑ์มวลรวม ภายในประเทศ	ร้อยละ	12.70	12.51	13.80	11.51	11.82	12.90	13.54	11.10
การจ้างงานในด้านการ ท่องเที่ยว (Total Employment in Tourism Sector)	คน	4,335,323	4,540,594	4,990,923	4,152,431	4,301,270	4,717,751	5,269,953	4,138,376
การจ้างงานทั้งหมด	คน	37,458,250	37,614,550	37,361,480	37,884,460	37,301,020	37,911,240	37,702,700	37,781,800
สัดส่วนการจ้างงานใน อุตสาหกรรมท่องเที่ยว ต่อการจ้างงานทั้งหมด (ร้อยละ)	ร้อยละ	11.57	12.07	13.36	10.96	11.53	12.44	13.98	10.95

หมายเหตุ : e หมายถึง ข้อมูลประมาณการ (ประมาณการ ณ วันที่ 21 ตุลาคม 2562)

จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ ปี พ.ศ. 2560 - 2562p และอัตราการเปลี่ยนแปลง (Y-o-Y)

หน่วย: จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)

Country of Nationality	2560	2561	2561				2562	
	Y	Y	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1P	Q2P
East Asia	23,846,387	25,970,856	6,722,703	6,458,501	6,492,159	6,297,493	6,932,426	6,469,672
Europe	6,514,011	6,760,331	2,493,289	1,106,313	1,186,395	1,974,334	2,439,791	1,098,143
Other	5,231,580	5,447,007	1,362,255	1,282,391	1,363,680	1,438,681	1,423,029	1,406,286
Grand Total	35,591,978	38,178,194	10,578,247	8,847,205	9,042,234	9,710,508	10,795,246	8,974,101

หมายเหตุ: p หมายถึง ข้อมูลเบื้องต้น ณ เดือนกันยายน 2562 ซึ่งอาจจะมีการปรับปรุงในอนาคต
ที่มา: กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

หน่วย: % การเปลี่ยนแปลง (Y-o-Y)

Country of Nationality	2560	2561	2561				2562	
	Y	Y	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2
East Asia	+10.43	+8.91	+18.36	+11.31	+2.26	+4.69	+3.12	+0.17
Europe	+5.49	+3.78	+11.99	-1.91	-1.46	+0.95	-2.15	-0.74
Other	+9.88	+4.12	+6.80	+2.19	+2.11	+5.34	+4.46	+9.66
Grand Total	+9.41	+7.27	+15.21	+8.09	+1.74	+4.00	+2.05	+1.43

หมายเหตุ: p หมายถึง ข้อมูลเบื้องต้น ณ เดือนกันยายน 2562 ซึ่งอาจจะมีการปรับปรุงในอนาคต
ที่มา: กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

รายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติ ปี พ.ศ. 2560 - 2562p และอัตราการเปลี่ยนแปลง (Y-o-Y)

หน่วย: จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)

Country of Nationality	2560	2561	2561				2562	
	Y	Y	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1P	Q2P
East Asia	1,024,238.70	1,057,570.91	281,353.47	243,118.70	275,001.50	257,945.95	295,373.93	244,785.68
Europe	464,602.99	472,961.17	176,329.16	69,951.46	85,220.76	141,492.43	172,902.78	69,994.21
Other	342,263.31	345,604.82	86,605.47	73,615.08	90,340.78	95,162.14	88,668.90	80,846.56
Grand Total	1,831,105.00	1,876,136.90	544,288.10	386,685.24	450,563.04	494,600.52	556,945.61	395,626.45

หน่วย: % การเปลี่ยนแปลง (Y-o-Y)

Country of Nationality	2560	2561	2561				2562	
	Y	Y	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2
East Asia	+16.10	+3.25	+15.02	+2.54	-4.36	+1.15	+4.98	+0.69
Europe	+4.94	+1.80	+13.72	-9.03	-4.82	-1.14	-1.94	+0.06
Other	+10.92	+0.98	+4.62	-2.14	-4.15	+5.73	+2.38	+9.82
Grand Total	+12.10	+2.46	+12.82	-0.65	-4.40	+1.33	+2.33	+2.31

หมายเหตุ: p หมายถึง ข้อมูลเบื้องต้น ณ เดือนกันยายน 2562 ซึ่งอาจจะมีการปรับปรุงในอนาคต
ที่มา: กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

จำนวนผู้เยี่ยมชมเยือนชาวไทยเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ และอัตราการเปลี่ยนแปลง (Y-o-Y)

หน่วย: จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)

Country of Nationality	2560	2561	2561				2562	
	Y	Y	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1P	Q2P
กรุงเทพฯ	41,112,099	41,682,963	9,430,359	9,835,889	11,179,606	11,237,109	9,877,776	10,321,142
ภาคกลาง	20,004,867	21,155,532	3,929,397	5,117,489	5,436,278	6,672,368	4,219,534	5,218,573
ภาคเหนือ	17,411,884	18,332,301	4,792,169	4,243,468	3,361,842	5,934,822	4,812,397	4,196,956
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	24,457,488	26,557,492	4,464,681	7,024,335	6,540,666	8,527,810	4,502,571	7,165,315
ภาคตะวันออก	13,132,152	14,026,234	2,437,091	3,701,552	3,636,963	4,250,628	2,539,487	3,782,802
ภาคตะวันตก	21,998,464	23,571,385	4,560,006	5,124,235	5,484,195	8,402,949	4,778,101	5,217,994
ภาคใต้	20,398,337	21,616,583	4,523,338	5,651,567	5,314,712	6,126,966	4,548,512	5,540,419
รวม	158,515,291	166,942,490	34,137,041	40,698,535	40,954,262	51,152,652	35,278,378	41,443,201

หน่วย: % การเปลี่ยนแปลง (Y-o-Y)

Country of Nationality	2560	2561	2561				2562	
	Y	Y	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1P	Q2P
กรุงเทพฯ	+6.77	+1.39	+4.71	+1.00	-0.22	+0.67	+4.74	+4.93
ภาคกลาง	+6.04	+5.75	+7.61	+3.85	+8.13	+4.28	+7.38	+1.98
ภาคเหนือ	+5.48	+5.29	+2.20	+3.08	+4.91	+9.87	+0.42	-1.10
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	+7.52	+8.59	+6.21	+3.76	+7.97	+14.84	+0.85	+2.01
ภาคตะวันออก	+11.26	+6.81	+7.41	+4.65	+8.05	+7.34	+4.20	+2.20
ภาคตะวันตก	+7.65	+7.15	+6.96	+7.09	+6.14	+7.96	+4.78	+1.83
ภาคใต้	+6.64	+5.97	+6.61	+4.27	+8.80	+4.72	+0.56	-1.97
รวม	+7.11	+5.32	+5.60	+3.57	+5.25	+6.61	+3.34	+1.83

หมายเหตุ: p หมายถึง ข้อมูลเบื้องต้น ณ เดือนกันยายน 2562 ซึ่งอาจจะมีการปรับปรุงในอนาคต

ที่มา: กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

รายได้จากการท่องเที่ยวภายในประเทศของชาวไทย และอัตราการเปลี่ยนแปลง (Y-o-Y)

หน่วย: รายได้ (ล้านบาท)

Country of Nationality	2560	2561	2561				2562	
	Y	Y	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1P	Q2P
กรุงเทพฯ	351,002.97	376,379.92	78,971.36	92,976.63	125,346.50	79,085.43	84,081.08	91,826.53
ภาคกลาง	46,817.76	50,897.59	10,610.06	12,323.07	12,051.33	15,913.13	11,265.08	12,814.23
ภาคเหนือ	126,664.22	137,099.91	38,119.50	28,596.36	23,427.52	46,956.53	39,110.12	28,942.18
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	82,881.16	92,769.41	23,876.53	21,067.46	21,492.57	26,332.85	25,513.57	22,352.81
ภาคตะวันออก	112,376.85	122,901.18	27,523.04	32,429.67	25,019.41	37,929.06	30,279.79	34,025.19
ภาคตะวันตก	85,884.18	92,522.87	20,995.84	19,655.53	19,971.63	31,899.87	22,878.72	20,593.27
ภาคใต้	183,986.15	198,771.22	58,846.72	46,979.86	42,612.80	50,331.84	63,153.90	49,269.93
รวม	989,613.29	1,071,342.10	258,943.05	254,028.58	269,921.76	288,448.71	276,282.26	259,824.14

หน่วย: % การเปลี่ยนแปลง (Y-o-Y)

Country of Nationality	2560	2561	2561				2562	
	Y	Y	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1P	Q2P
กรุงเทพฯ	+9.09	+7.23	+3.19	+8.03	+7.07	+10.85	+6.47	-1.24
ภาคกลาง	+10.83	+8.71	+13.04	+8.33	+8.05	+6.79	+6.17	+3.99
ภาคเหนือ	+10.21	+8.24	+7.57	+6.69	+8.50	+9.63	+2.60	+1.21
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	+17.31	+11.93	+11.28	+9.83	+10.22	+15.79	+6.86	+6.10
ภาคตะวันออก	+12.80	+9.37	+13.66	+8.93	+7.12	+8.26	+10.02	+4.92
ภาคตะวันตก	+20.82	+7.73	+10.72	+9.46	+4.73	+6.71	+8.97	+4.77
ภาคใต้	+10.35	+8.04	+7.61	+9.95	+7.43	+7.30	+7.32	+4.87
รวม	+11.57	+8.26	+7.59	+8.61	+7.36	+9.40	+6.70	+2.28

หมายเหตุ: p หมายถึง ข้อมูลเบื้องต้น ณ เดือนกันยายน 2562 ซึ่งอาจจะมีการปรับปรุงในอนาคต

ที่มา: กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

TOURISM ECONOMIC รายงานภาวะเศรษฐกิจการท่องเที่ยว **REVIEW**

กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

เลขที่ 4 ถนนราชดำเนินนอก แขวงวัดโสมนัส เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร 10100
โทรศัพท์ : 0-2283-1500 โทรสาร : 0-2356-0746

ภายใต้โครงการจัดทำรายงานภาวะเศรษฐกิจการท่องเที่ยวรายไตรมาส
บริษัท เอ็กเซลเลนซ์ บิซิเนส แมเนจเม้นท์ จำกัด

